

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 141

III Legislatura

Any 1994

Sessió plenària
celebrada el dia 18 de febrer de 1994
(Tercera i darrera reunió)

Presidència del Molt Excel.lent Senyor
Antoni Garcia i Miralles

SUMARI

Comença la sessió a les 10 hores i 8 minuts.)

— Proposta de resolució número 25.284, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre la ordenació d'espais naturals. Es rebutja per 33 vots en contra i 21 vots a favor.

— Propostes de resolució números 25.305 i 25.307, presentades pel Grup Parlamentari Socialista, sobre Pimes i Pla director d'espais turístics, respectivament.

S'aproven per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.339, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre Projecte de llei de municipis turístics. Es rebutja per 35 vots en contra, 24 vots a favor i 3 abstencions.

— Proposta de resolució 25.328, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre Tous. Es rebutja per 31 vots en contra, 21 vots a favor i 3 abstencions.

— Proposta de resolució número 25.287, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre llei d'educació de les persones adultes.

S'aprova per unanimitat.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre la LOGSE.

S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.349, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre reforma de OCM.

S'aprova per 48 vots a favor i 1 vot en contra.

— Proposta de resolució número 25.331, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre el valencià com a llengua regional.

Es rebutja per 41 vots en contra i 17 vots a favor.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre residus hospitalaris.

S'aprova per 42 vots a favor i 15 abstencions.

— Resolucions transaccionades, presentades pel Grup Parlamentari Mixt, sobre la Universitat Jaume I.

S'aproven per unanimitat.

— Propostes de resolució números 25.341 i 25.348, presentades pel Grup Parlamentari Socialista, sobre peticions i projectes financers amb fons europeus i seguiment d'aquesta financiació, respectivament.

Es rebutja la primera per 32 vots en contra, 22 vots a favor i 4 abstencions.

Es rebutja la segona per 33 vots en contra i 26 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.336, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre Projecte de llei de consells municipals agraris.

Es rebutja per 31 vots en contra i 24 vots a favor.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre la marjal Pego-Oliva.

S'aprova per 34 vots a favor i 17 abstencions.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre la família.

S'aprova per 59 vots a favor i 3 abstencions.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre el voluntariat.

S'aprova per unanimitat

— Proposta de resolució número 25.354, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre Pla agrari valencià.

Es rebutja per 36 vots en contra, 22 vots a favor i 1 abstenció.

— Proposta de resolució número 25.350, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre infraestructures.

Es rebutja per 39 vots en contra, 22 vots a favor i 3 abstencions.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, sobre aqüífers a la Comunitat Valenciana.

S'aprova per unanimitat

(S'alça la sessió a les 14 hores i 9 minuts.)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 18 de febrer de 1994. Comença la sessió a les 10 hores i 8 minuts, sota la presidència del Molt Excel·lent President Senyor Antoni Garcia i Miralles. Sessió plenària número 76. Tercera i darrera reunió.

El senyor vice-president primer:

Proposta de resolució 284, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Dins de la política mediambiental que ha desenvolupat la Generalitat Valenciana, el meu grup considera que la protecció sobre determinats espais naturals de la nostra comunitat és una peça fonamental d'eixa política, i no perquè la protecció sobre els espais naturals haja de ser una política de defensa i, en tot cas, d'encerclar eixos espais d'indubtable interès, sinó que, a més de tot això, entenem que la protecció sobre els espais naturals pot i ha d'expandir eixes mesures de protecció sobre eixes àrees protegides a la resta de tot el territori.

En definitiva, una política de protecció de determinats espais naturals de singular interès no pot oblidar-se de la resta del territori. Però en tot cas sí que és important que es preserven determinades àrees que recullen el que són els valors mediambientals del nostre territori.

La Generalitat Valenciana i estes Corts han tingut ja iniciatives al respecte. I vull recordar-los, per exemple, la llei que està en vigor, la Llei de paratges naturals de la Comunitat Valenciana aprovada en l'anterior legislatura. Altres àrees del nostre territori estan protegides per altres figures de protecció de legislacions no exclusives de la Generalitat Valenciana, de legislació estatal. I en la nostra proposta el que proposem a les seues senyories és que, abans que acabe el període de sessions, es presente eixe Projecte de llei d'ordenació d'espais naturals del País Valencià, que contemple les diferents situacions de protecció que el nostre medi natural requereix i les sistematitze, les millore i les complete.

En la Llei de paratges naturals, quasi recentement aprovada, donarem compte que s'havia d'establir altres figures de protecció, que seria necessari avançar en tota eixa legislació que vinguera a completar el que era una voluntat de les Corts en aquell moment per tal d'establir els mecanismes de protecció sobre eixes àrees de valors ambientals, singulars i especials.

I això és el que proposem nosaltres en este moment. Que les Corts Valencianes acorden, i per tant obliguen al Consell de la Generalitat que en este període de sessions es presente eixe projecte de llei que vinga a donar un pas endavant per a establir una millor protecció, per a sistematitzar millor les figures de protecció i la protecció general que s'haja d'establir sobre eixos paratges naturals.

Res més i gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Senyor Arenas.

El senyor Arenas Ferriz:

Moltes gràcies, senyor president.

Señorías, desde el Grupo Parlamentario Socialista compartimos la preocupación para que se consiga que la legislación de protección de los espacios naturales, que ya existe, se ac-

tualice, se complete y se mejore con una nueva normativa de ordenación de esos espacios naturales.

El año pasado, con ocasión del debate del estado de la autonomía, fue el propio Grupo Socialista el que presentó ante esta cámara una propuesta de resolución que decía así: "El Consell de la Generalitat Valenciana presentará en el plazo de un año, ante estas Cortes, un Proyecto de ley de ordenación de los espacios naturales de la Comunidad Valenciana que, contemplando las distintas situaciones de protección de nuestro medio natural, las sistematice, mejore y complete".

Esa preocupación estaba conectada con la voluntad política manifestada por el diputado Antonio Escarré, en aquellas fechas conseller de Medio Ambiente, y en perfecta armonía y sintonía hicimos la propuesta que se aprobó por esta cámara.

Del seguimiento de esa propuesta tenemos conocimiento de que ya existe un anteproyecto de ley redactado por la Dirección General de Conservación del Medio Natural, que en estos días se está discutiendo entre las distintas direcciones generales de la Conselleria de Medio Ambiente, que en los próximos días va a ser, ya con el carácter de anteproyecto de ley, discutido con las distintas secretarías generales de todas las consellerias para completarlo y mejorarlo en su caso, y que en las próximas semanas va a tener entrada en esta cámara.

Por eso, entendemos que el impulso político que se dio con la aprobación de aquella resolución que se hizo el año pasado se ha conseguido que ese anteproyecto de ley sea ya una realidad. Y en estos momentos, a la fecha de hoy, no consideramos necesario que haya una nueva resolución en ese mismo sentido. Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Arenas.

Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Sí, senyor president.

Senyor Arenas, precisament, recolzant-me en eixa argumentació que vosté acaba de fer, jo crec que el més raonable seria, si estem dins del termini que el meu grup proposa, i és que en este període de sessions es presente eixe projecte de llei, per tant que vostés ho aprobaren.

Nosaltres hem presentat esta proposta de resolució precisament perquè, efectivament, el seu grup l'any passat presentà una similar —que vosté acaba de llegir— i que el meu grup va votar; i, com que les previsions d'aquella proposta de resolució no s'han complit en este moment, per això hem presentat una altra vegada eixa proposta de resolució.

Jo m'alegre de veritat, i li ho dic amb tota sinceritat, que la situació d'eixe avant-projecte siga una situació molt treballada i molt avançada, i que en unes setmanes o en un espai de temps curts pugam tindre'l ja en esta cambra.

Precisament per això jo crec que vostés haurien de recolzar esta proposta, que no vol manifestar cap desconfiança que allò que es va aprovar fa un any no es duga a terme; no és cap desconfiança, i no volguèrem que s'entenguera així. Però del debat de política general que acabem de celebrar es dedueixen tota una sèrie d'iniciatives anunciades per part del president del Consell de la Generalitat i tota una sèrie de propostes també apuntades per la resta dels grups parlamentaris, i ho concretament mitjançant les propostes de resolució. I no significa això desconfiança, en absolut. No significa desconfiança ni davant els anuncis del president del Consell ni davant els anuncis i les propostes fetes pels diferents grups de l'oposició. Les propostes de resolució, que són conseqüència d'eixe debat general, signifiquen l'acord, si s'aproven, d'estes Corts per impulsar i per anar endavant allò que hem estat debatent. Per tant, jo sí

que crec que hauríem de fer un esforç, que no entra en contradicció en res del que vosté acaba de dir, i que, bé, si en quinze dies, en un mes o en dos mesos estan en condicions, s'està en condicions de portar a estes Corts el projecte de llei, vostés hauran complit en la resolució que aprovarem fa un any, i hauran complit perfectament...

El senyor vice-president primer:

Senyor Taberner, el seu temps.

El senyor Taberner i Ferrer:

Sí, acabe ja.

I hauran complit amb la proposta de resolució que nosaltres presentem.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Senyor Arenas.

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Entendemos, señorías, que las propuestas de resolución de esta cámara no son fórmulas matemáticas que hayan de tener un cumplimiento exacto de día a día. Efectivamente, el 18 de febrero del año pasado se aprobó esa propuesta de resolución, y estamos hoy a 18 de febrero. Pero no se trataría de decir "bueno, es que no se ha cumplido en el año exacto en que se ha presentado", sino de lo que usted mismo ha dicho, y lo compartimos, que lo que debe de hacer esta cámara es dar un impulso político que debe poner en marcha determinadas normativas de protección del medio ambiente, y ese impulso político que dio esta cámara ha conseguido sus efectos.

Ya le indico que ese anteproyecto de ley, por el seguimiento que hemos hecho de esta resolución, está ya realizado, está ya pendiente de ultimarse, y tenemos la certeza de que en los próximos días va a ser presentado ante esta cámara. Incluso, si ese grupo parlamentario lo desea, nuestro grupo no tendrá inconveniente, de acuerdo con el suyo, pedir una comparecencia del propio conseller ante la comisión o ante el pleno para que avance el contenido de ese proyecto normativo y lo podamos tener, y satisfacer así nuestro interés por el tema.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Arenas.

Votem la proposta de resolució número 25.284. Comença la votació. Per 21 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció es rebutja la proposta de resolució.

Propostes de resolució 305 i 307. No a la 306 que ja ha estat consumida a través d'una transaccional anterior. 305 i 307, del Grup Parlamentari Socialista.

Senyor Almenar.

El senyor Almenar Palau:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

El Grupo Parlamentario Socialista presenta dos propuestas de resolución. La primera, la 305, hace referencia a que el Consell impulse las pequeñas y medianas empresas de la Comunidad Valenciana apoyando el programa operativo europeo 1994-99 de las Pymes, dada la decisiva la función desarrollada por éstas en la economía valenciana.

Muy brevemente. Supongo que sería redundante para todas sus señorías el recordar la realidad y el papel desempeñado por las Pymes en la Comunidad Valenciana. Únicamente señalar que, de ser una realidad ignorada, muchas veces pasa

a ser una realidad exagerada, cuando las pequeñas y medianas empresas normalmente suponen niveles de productividad muchas veces inferiores a las medianas y grandes, y por consiguiente necesitan una política de incentivos, de ayudas y de contexto empresarial adecuadas.

En ese sentido, el Consell ha sido pionero, como bien saben, en la política de la Generalitat en materia de apoyo a las Pymes, a través del Impiva y los institutos tecnológicos. Y de lo que se trata en esta propuesta, desde un punto de vista mucho más general, es apoyar y coordinarse en una relación triangular con las políticas que pueda practicar desde la administración del estado y desde la administración europea, de la unión europea, los fondos estructurales europeos, y el Plan operativo europeo 94-99.

La segunda de las propuestas de resolución se refiere a que el Consell desarrolle un Plan director de espacios turísticos, que suponga la mejora de las infraestructuras y equipamiento, tanto en lo que suponen infraestructuras de equipamiento directamente utilizadas para las empresas turísticas como para la preservación del medio ambiente, que es una de las características básicas de nuestra oferta turística, cada vez más importante.

Por consiguiente, con este Plan director de espacios turísticos lo que el Grupo Socialista pretende es apoyar lo que era una de las ideas del Plan estratégico turístico 2001, desarrollarlo, concretarlo, que venga organizado y que suponga para la iniciativa privada de la Comunidad Valenciana un escenario en el cual se puede desenvolver su propia actividad, y suponga, por consiguiente, esa doble atención a lo que es apoyo a la iniciativa privada directamente, como a lo que son preservación de valores colectivos de nuestro entorno en el conjunto de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Almenar.

Alguna intervenció?

Passem a votació la proposta de resolució 305, en primer lloc. Comença la votació. Per 55 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova esta proposta de resolució.

Votem ara la proposta de resolució 307. Comença la votació. Per 54 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova la proposta de resolució 307.

Senyor Hernández Mateo.

El senyor Hernández Mateo:

Muchas gracias, señor presidente. Para explicación de voto.

Simplemente congratularnos de que el Grupo Socialista traiga la propuesta de resolución, especialmente la 307, que fue un tema planteado hace un año ya prácticamente por el Grupo Parlamentario Popular, en donde hablábamos de los planes zonales de desarrollo turístico, que más o menos, y cambiando el texto, puede venir a ser lo mismo.

Por tanto, nos alegramos que un año después de haberlo presentado nosotros, esta actividad y esta iniciativa haya salido también para poder consolidar lo que es una necesidad perentoria en nuestra Comunidad: el desarrollo turístico y de los espacios turísticos, totalmente de acuerdo, y por ese motivo hemos votado a favor. Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Hernández.

Passem a debatre la proposta de resolució 25.339, del Grup Parlamentari Popular.

Senyor Hernández.

El señor Hernández Mateo:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, hablar de municipios turísticos hoy significa, sin lugar a dudas, reconocer una realidad socio económica que afecta exclusivamente a unas localidades que albergan temporal o permanentemente un número indeterminado de personas ajenas a la población de derecho, que sin embargo requiere el mismo nivel de prestación de usuarios que aquellos que residen habitualmente en este municipio.

El principal problema, pues, al que se enfrenta el denominado municipio turístico es precisamente el mantener un nivel uniforme de prestaciones de esos servicios a lo largo de todo el año, y esta constituye la razón primordial por la que los responsables políticos de esos municipios deben instar a las administraciones central y autonómicas para que aquellas localidades que se configuran como municipios turísticos obtengan los ingresos necesarios para mantener el adecuado nivel de prestaciones sin que sean los habitantes de derecho los que sufran, impositiva o fiscalmente, las cargas que preceptivamente conlleva ese abastecimiento o suministro.

Ya en 1963 los actuales municipios turísticos reivindicaron su propia carta económica, documento que iba a servir para la financiación de los servicios que prestaban no sólo a sus habitantes, sino a aquellas personas que los visitaban y pernoctaban en sus establecimientos hoteleros. Diez años después, los participantes en la segunda asamblea de turismo invirtieron en este aspecto y fijaron tres requisitos básicos para acceder a la calificación de municipios turísticos: valor turístico, incremento de la población, y capacidad de alojamiento.

Ante estas tres características se propugnaba un régimen fiscal especial para la base de transferencias estatales directas a las haciendas locales, contribuciones especiales por razón de infraestructuras para determinados servicios, tasas para sufragar servicios cuya implantación fuera consecuencia directa del carácter turístico de la ciudad, y finalmente la creación de nuevas figuras impositivas.

Un año después, la primera reunión española de municipios turísticos resalta la necesidad de crear un fondo de compensación que compulse la población real con la creada bajo el criterio de la redacción plaza de alojamiento-habitantes. El concepto de municipio turístico se hizo más restrictivo para que sólo pudieran obtener esa calificación aquellas que auténticamente lo fueran; sin embargo la teoría no acompañó a la práctica; los dirigentes turísticos de entonces no quisieron ser restrictivos y ampliaron las características básicas para que los municipios pudieran obtener la calificación de turísticos. La oferta que ofrecían estos últimos municipios se concretó en un importante acervo de atractivo, monumental, paisajístico y costumbrista; estos núcleos urbanos sólo se ofertaban como centro de visita turística pero no de pernoctación, ya que carecían de plazas de alojamiento, o al menos en una cantidad digna de tener en cuenta. A estos municipios no se les denominó propiamente turísticos, sino de interés turístico. La diferencia no hizo más que plasmar la circunstancia de su existencia; sin embargo, la intencionalidad fue clara: no integrar a esos municipios en el conjunto de la oferta turística.

Las promesas gubernamentales quedaron simplemente en eso, promesas carentes de contenido, aunque sirvieron para que los responsables de los municipios turísticos asumieran su papel protagonista y reivindicaran en 1983, en la reunión de municipios turísticos que se celebró en Granada, la financiación de los servicios que prestaban a través de la Ley de régimen local. Esos mismos responsables municipales reivindicaron nuevamente en 1984 la necesidad de adaptar la realidad socio económica del estado con la oferta turística que ofrecía Europa, y exigieron la aplicación de las dos vías de financiación que proponían.

Por un lado, solicitaron que la administración central asumiera por la vía autonómica la prestación de servicios esenciales para la actividad turística, bien por dotación económica suficiente a fondo perdido, o sobre la base de créditos a largo plazo y bajo interés. Por otro lado, exigieron una más justa distribución del fondo nacional de cooperación municipal, vía que todos ellos consideraron no excluyente.

Fue precisamente en 1984 cuando la Federación Española de Municipios y Provincias se decidió y definió lo que actualmente conocemos como municipios turísticos. Este mismo organismo fue el que denunció los graves desajustes entre la actuación municipal y las necesidades que se originaban, tanto por el crecimiento de la población en determinadas épocas del año, como por las exigencias de prestación y dotación de infraestructuras idóneas en todo los órdenes.

La Federación Española de Municipios y Provincias definió los municipios turísticos como aquellos en los que, junto a un grupo social permanente y estable, constituido por sus vecinos y residentes, existe otro igual, otro grupo humano inestable, variable o estacional...

El señor vice-president primer:

El seu temps, senyor Hernández.

El señor Hernández Mateo:

Termino enseguida, señor presidente.

...formado por personas que no tienen su residencia habitual, pero que ocasionalmente habitan en los mismos, teniendo que prestarles el municipio toda clase de servicios.

Junto a esta irrevocable realidad ese organismo añade que uno de los aspectos que lo definen en su escasez de recursos económicos, así en el sentido más amplio, se considera municipio turístico aquel en el que el sector turístico constituye la actividad fundamental, cuando no la única, en su desarrollo económico.

Teniendo en cuenta las distintas peculiaridades de estos municipios es imprescindible distinguirlos en este sentido; al definir el municipio eminentemente turístico hay que señalar que la principal fuente de desarrollo es el sector turístico, y que además es base de su actividad económica, su capacidad hotelera y extrahotelera, cuando menos duplica su población de derecho durante todo el año.

Si tenemos en cuenta la unanimidad de criterios reflejados en todo el arco político...

El señor vice-president primer:

Senyor Hernández, per favor.

El señor Hernández Mateo:

Termino enseguida, señor presidente.

...manifestado en todas las asambleas de la Cem y foros sobre turismo recogidos en los programas electorales de varios partidos políticos, y considerando la responsabilidad competencial otorgada por la Constitución Española, y recogida en nuestro Estatuto de Autonomía en materia de turismo, creemos urgente la necesidad de legislar la figura de los municipios turísticos, para lo cual presentamos la siguiente propuesta de resolución: "Las Cortes Valencianas instan al Gobierno Valenciano a que en el plazo de diez meses presente, para su tramitación, un proyecto de ley sobre municipios turísticos, que defendiendo los entes locales de tal naturaleza contemple su problemática y favorezca su formación y desarrollo".

Muchas gracias. Muy amable, señor presidente.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Hernández.
Senyor Almenar.

El senyor Almenar Palau:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

El Grupo Socialista no va a apoyar esta propuesta de resolución por razones que han sido expuestas desde esta tribuna en reiteradas ocasiones, pero que me gustaría, de todos modos, y a la vista de la detallada exposición de su señoría, volver a plantear y clarificar.

En lo que yo conozco, la figura de los municipios turísticos como se lleva y como se práctica en el mundo, es concretada al final en figuras impositivas, figuras impositivas locales. Impuestos de residencia. Me gustaría que el grupo proponente, que además hace gala de un cierto conocimiento y especialización en el tema, diera ejemplos de que el municipio turístico es otra cosa que un sistema de financiación por tributación de residencia local, y no -como ha propuesto aquí- un sistema de financiación con cargo a los presupuestos generales del estado o de la Generalitat Valenciana.

Por tanto, es el tema inicial de discrepancia de que es un invento, es un concepto, este el de municipio turístico, con toda la documentación que se señoría nos ha dado, que no es de práctica habitual, por no decir que no es de práctica ninguna en ningún sitio del mundo donde existe una importancia del municipio turístico. En general, el sistema de financiación o de apoyo a los municipios turísticos suelen ser impuestos locales de residencias, y en su exposición ha dicho justamente, o básicamente, que se trata de recaudar a través del fondo de cooperación de créditos de la Generalitat, o de subvenciones a fondo perdido.

Nosotros entendemos, por el contrario, que el instrumento, que aunque la finalidad podemos compartirla, yo creo que hay unanimidad en la Cámara, y se ha visto anteriormente en la votación anterior, respecto a la finalidad apoyo a lo que es la actividad turística en la Comunidad Valenciana, el instrumento que se utiliza es, a nuestro juicio, inadecuado. Pensamos que es más útil un plan director de infraestructuras, el que la iniciativa privada tenga un conjunto de dotaciones públicas a través de la Generalitat claramente establecidas, y después existe, y con cargo a lo que es el desarrollo a la propia actividad, puede haber un desarrollo de servicios de lo que son competencias de las administraciones locales, con cargo a los instrumentos que la propia administración local tiene previstos.

Con independencia que en el futuro ese marco financiero de las administraciones locales pudiera ser revisado, creemos que no es la manera más oportuna, no es la manera más oportuna, por la puerta falsa, por la puerta falsa, cambiar el sistema de financiación en las administraciones locales por la vía de municipios turísticos.

Y en segundo lugar, indicarle, señor Hernández, que el sistema de plan director no es una copia del plan zonal, sino que eso está deducido del Libro blanco, forma parte del programa estratégico turístico de la Comunidad Valenciana, y está en nuestro programa electoral.

Muchas gracias, señorías.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Almenar.

Senyor Hernández.

El senyor Hernández Mateo:

Muchas gracias, señor presidente.

Mire usted, señor Almenar, yo no sé si nosotros estamos equivocados o no; lo cierto es que ustedes sí están equivocados; este es su programa electoral, y aquí dice usted, textual-

mente: "Regularemos legislativamente la figura del municipio turístico". Lo tiene usted aquí.

Por tanto, a mí me da la impresión, a mí me da la impresión de que ese programa electoral suyo no lo han hecho ustedes, y que posiblemente han ofertado a los ciudadanos en una campaña electoral algo que no sabían, no querían, o no se atrevían a cumplir. Evidentemente, es sano decir siempre en campañas aquello de que vamos a prometer, porque el turismo sí que es una gran industria para nuestra Comunidad.

Usted se imagina, por un momento, o ustedes señores diputados, ¿se imaginan Sevilla sin la inversión que se hizo para atender a la Expo? ¿Usted se imagina Barcelona sin la inversión que se hizo? Eso es: cada uno de los municipios turísticos que doblan por diez la población que tienen, tienen que atenderlo permanentemente, y sin embargo tienen que hacer un esfuerzo los residentes, un esfuerzo fiscal permanente para poder hacerlo. ¿Usted está diciendo que lo paguen los vecinos? ¿Que lo paguen los turistas, como ha ocurrido, posiblemente, en algunas comunidades o en otros países?

Mire usted, señor Almenar, creo que esta industria, esta industria, de los municipios turísticos, porque son fábricas de turismo, son muy interesantes para nuestro país, y es muy importante que no hagamos una política de tierra quemada en ningún momento, porque dentro de pocos años podemos pagar las consecuencias si no actualizamos y defendemos la carga fiscal de estos municipios para desarrollarse. Y cuando ustedes dicen si hay o no hay proyectos, mire usted, nuestra ley está aquí...

El senyor vice-president primer:

Senyor Hernández.

El senyor Hernández Mateo:

Hemos puesto diez meses, pero consideramos que dentro de quince podremos ponerla en marcha.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Hernández.

Senyor Almenar.

El senyor Almenar Palau:

Senyor president. Senyories.

Señor diputado, el ejemplo que ha puesto, lejos de darle la razón, se la quita. Usted ha situado planes especiales de inversión para dos ciudades. No sistemas impositivos especiales para dos ciudades. De eso estamos discutiendo. Y ustedes proponen un modelo alternativo y distinto. Por tanto, no ha quitado.

Segunda cuestión que usted ha dicho: el programa electoral, del cual le puedo decir dos cosas: que es el programa de un partido y, además, hoy es el programa más apoyado de la Comunidad Valenciana. Y dice: "posarem en marxa..." En la parte que usted ha citado, legislativamente. No quiero decir que haya tergiversado. Usted sabe que lo ha hecho. "...sinó estudiarem la definició de la figura del municipi turístic amb la finalitat que puga assumir adequadament..." Legislativamente nada, señor. Que todos sabemos leer, todos. Y algunos incluso escribir. Y tengo la satisfacción de haber colaborado bastante extensamente en la redacción de ese programa.

Y, en tercer lugar, su ley se basa en una teoría económica que se va a proponer por el Grupo Parlamentario Socialista para el premio Nobel. Que es la teoría de su líder, que dice: "que los municipios turísticos gobernados por los municipios populares hacen que crezca la actividad turística en la Comunidad Valenciana". Con esa peregrina idea que formará parte

ya de la antología de las falacias económicas populares, seguramente es de donde han sacado ustedes la conclusión de hacer leyes de municipios turísticos.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Almenar.

(*S'escolten xiulets.*)

Si alguna senyoria del Grup Popular vol xiular que isca del hemicle. Torne a repetir. Si alguna senyoria del Grup Popular vol xiular que isca del hemicle. (*Remors.*) Alguns de vostès sí que sap a què m'estic referint.

Votem la proposta de resolució 339. Comença la votació. Per 24 vots a favor, 35 en contra i 3 abstencions es rebutja la proposta de resolució.

Proposta de resolució 328, del Grup Nacionalista Unió Valenciana.

El senyor Crespo Samper:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Insistimos otra vez en una cuestión que evidentemente muy está muy arada. Este campo está muy arado y, además, con poco siembra. Pero tal vez haya que volver a insistir en esta cuestión necesariamente, porque la cuestión de Tous no ha sido resuelta. Y agradecería a sus señorías que pensarán que el tema ha pasado de ser una desgracia a ser una cuestión de estado. Y, como alguna vez he dicho aquí, las cuestiones de estado pueden resolverse por el gobierno, pueden resolverse aplicando un procedimiento judicial, para eso tenemos hasta incluso un Tribunal Constitucional y también pueden resolverse por el poder legislativo.

En principio, por el gobierno de la nación, después de tantos años —ya no sé si 10 ó 11, ya no lo sé—, no se ha resuelto de forma satisfactoria. Por los poderes judiciales, han entrado en una especie de "charquera" resolutive que les impide ser ágiles, les impide dar una solución adecuada. Por el poder legislativo, hay esbozos de que esto pudiera atenderse. Ayer mismo se aprobó la inclusión de unas... de unas no, de los habitantes de unas localidades, de los afectados de esas, que, por error, se dijo que habían quedado fuera. Después de 10 años, por error, no se había advertido. Luego está claro que ya hemos actuado legislativamente para solicitar que se incluyan unas poblaciones que no estaban afectas al real decreto, no estaban.

Y, claro, incluso el poder legislativo ha sido dudoso en su actuación. En la segunda legislatura, esta misma resolución que traigo yo aquí, o sea, que se dote de una ley de crédito extraordinario que satisfaga las peticiones económicas de los damnificados, ya se aprobó en la segunda legislatura. Aquí se aprobó. Pero ¿qué pasó? Bueno, cuando pasó donde tenía que pasar, que es al Congreso de los Diputados, un partido que aquí voto que sí, allí votó que no. Lo cual la falacia y el enredo, y no hago ahora acusaciones políticas, sino el enredo es insospechado.

Hemos ya agotado casi el poder del gobierno. Parece que el real decreto no ha dado gran satisfacción; sólo se ha resuelto en un 20% de los afectados que se han acogido a ello. 20% que, por cierto —tal vez ni llegue— no son los damnificados más damnificados, sino los menos damnificados, que, evidentemente, ante una petición corta, prefieren algo que mantener un pleito. Y aquí nos encontramos que, si el poder legislativo, que somos nosotros, no da solución a esto, parece que los otros dos poderes del estado no dan solución o no saben o no pueden.

Por esto, vengo aquí en nombre de mi grupo parlamentario con una propuesta semejante a la que en la segunda legislatura luego fue abortada en los congresos. Y es que las Cortes Valencianas insten al gobierno valenciano para que lleve al gobierno la posibilidad de que apruebe una ley de crédito extraordinario. No cuantifico tal cosa, porque si la cuantificara me equivocaría o me dirían que me he equivocado. Lo dejo así de abierto, visto que el Real decreto 4/1993 no ha sido exitoso. No ha resuelto las cuestiones de los damnificados, puesto que hay un 80% o más de ellos que no se ha acogido a ese decreto. No le ha gustado. El decreto no le resuelve el problema y, a pesar de ello, siguen pleiteando... Ahora ya no sé si pleitean a favor de ellos, a favor de la justicia o a favor de qué, pero siguen intentando que en los tribunales se les reconozca su derecho.

Señores diputados, el tema es grave. El tema ya empieza a ser desesperante para muchos. Pero aquí hay un asunto que personalmente lo tengo muy claro: siempre las oposiciones y los problemas han venido del grupo que sustenta al gobierno valenciano. ¿Tanto temor hay a pedir que se de un crédito extraordinario, después de tantos escándalos financieros que ha habido en España, en donde han desaparecido muchísimos más millones y no se sabe ni se han pedido explicaciones? ¿Tanto temor hay?

El senyor vice-president primer:

Senyor Crespo, el seu temps.

El senyor Crespo Samper:

Muchas gracias, señor presidente.

Acabo indicando; si hay tanto temor, es sencillamente porque no hay valentía política para pedir aquello que es justo, sino sólo se ciñe aquí aquello que conviene de forma partidaria.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Senyor Callao.

El senyor Callao Capdevila:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados, salgo en esta ocasión, ya por tercera vez en este debate de política general, para hablar del tema de Tous, aunque en esta ocasión lo voy a hacer de una manera expresa para denunciar, señor Crespo, su alegría, es decir, su forma de enfocar los asuntos y quizá la falta de preparación con que lo hace, porque tengo la obligación de hacerlo.

Y, contrariamente a mi costumbre, voy a leer un pequeño párrafo de la información oficial que obra en mi poder. "El resultado práctico —atienda, señor Crespo— de la aplicación del real decreto, por el que se autorizó el resarcimiento de los daños causados como consecuencia de la rotura de la presa, ha supuesto que un total de 21.084 perjudicados, correspondientes a 25 pueblos de la comarca de la Ribera, hayan aceptado el convenio transaccional en los términos de la oferta que individualmente recibieron de la delegación del gobierno de la Comunidad Valenciana". Y usted hace unos minutos nos estaba diciendo que creo que era el 80% que faltaba por indemnizar. Señor Crespo, el 90%, el 90% han aceptado las condiciones de este real decreto.

Entenderá, por tanto, que, ante esta falta de información o esta falta de seguridad en los datos que usted nos proporciona, difícilmente podríamos apoyar su demanda. Pero no lo vamos a hacer también porque es una propuesta inviable, porque tie-

ne mucho de romanticismo: «que se pague a todos, que no haya problemas, que todos queden contentos», pero, al mismo tiempo, por eso precisamente es poco realista. Es poco realista porque usted entenderá que lo que no se puede decir es lo que ustedes dicen: que se amplíe o que se apruebe una ley con un crédito extraordinario que satisfaga completamente. Esto no es decir nada. Creo que era mucho más concreto, mucho más realista y, además, compatible con su solución del crédito extraordinario, la propuesta que han aprobado estas Cortes recientemente.

Es decir, no se trata de que nosotros estemos en contra del contenido de su propuesta. De lo que se trata simplemente es de que está ya inmersa, está incluida en lo que ya se aprobó y, además, no ha aportado usted razón ninguna que nos obligue o que nos incline a apoyar su iniciativa.

Muchas gracias, señor presidente.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Callao.
Senyor Crespo.

El señor Crespo Samper:

Señor presidente. Señorías.

Señor Callao, si los datos que indica usted aquí fueran ciertos, no entiendo cómo aún continúan las dos asociaciones que representan a los damnificados; hubieran desaparecido.

Yo tal vez antes no me he explicado con precisión, pero se lo voy a decir ahora de forma clara. El montante económico de lo que ha resuelto el real decreto es el 20%, porque, como le decía antes, los grandes damnificados, las personas que presentan, por decirlo así, facturas importantes, no aceptan la resolución del real decreto.

Por lo tanto, venimos a presentar algo que parece lógico, puesto que, ante un pleito interminable y ante una pasividad de quienes gobiernan la nación y que no quieren asumir de una forma directa, bueno, pues queda el poder legislativo, que somos nosotros, para instar a que se hagan leyes. Y una posible es una ley de crédito extraordinario.

Mire, señor Callao... o considere usted, no tiene porqué mirarlo; es mucho mejor que lo considere. Considere usted lo siguiente. Este tema no va a quedar así. Habrá alguna vez un fallo, habrá alguna vez una sentencia judicial y, al mismo tiempo, muy pronto el gobierno, de vísperas en elecciones, tendrá que tomar medidas de tipo político, arbitrando evidentemente una solución, como ésta, de crédito extraordinario.

Claro, será vergonzoso, será vergonzoso que el gobierno central tome estas medidas con el silencio, la pasividad y la oposición de la mayor parte de esta Cámara. Esta Cámara se entiende que está montada, está hecha, está pensada para legislar en defensa de los valencianos y, en este caso, de los más débiles, de los más afectados. Si esta Cámara está montada a mayor gloria de cierto partido político, yo, la verdad, he venido aquí equivocadamente.

Nada más y muchas gracias.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.
Senyor Callao.

El señor Callao Capdevila:

Muchas gracias, señor presidente.
Señoras y señores diputados.

Señor Crespo, si mi intervención anterior ha servido para que usted afine un poco más los datos que aporta a la reflexión de esta Cámara, pues me parece de perlas. Ya no dice usted que hayan quedado fuera el 80% o que solamente se haya

pagado el 20%, ahora dice que se ha pagado el 20% de la teórica indemnización que correspondería.

No obstante, yo insisto, insisto porque parece ser que no se ha entendido bien que nosotros nos oponemos a su propuesta por la vaguedad. Yo se lo voy a explicar. Pero imagínese usted, imagínese usted que en su jardín, que seguro que tiene usted una piscina, un día se avería, se derrumba e inunda usted la finca de al lado. Usted no va a ir a decir: «pásame usted la cuenta que quiera», ¿verdad que no? Usted dirá: «repáre, pásame usted la factura de lo que vale y yo se lo pagaré». Pues usted está proponiendo todo lo contrario. Parece ser que cuando se trata de los caudales públicos uno se comporta con mayor alegría, con menos precisión.

Es decir, usted está diciendo literalmente —le leo su propuesta—: «Que se habilite o se apruebe una Ley de crédito extraordinario que satisfaga ¡completamente las demandas económicas de los damnificados!». Mire usted, ¿cómo que completamente las demandas? Habrá que pagarles lo que es justo, lo que es equitativo, lo que corresponde. Por tanto, esta propuesta suya a lo sumo pues, eso, podíamos calificarla de barra libre, que pasen todos y que beban lo que quieran con cargo a mi cuenta. Y claro, la diferencia está en que en este caso no es con cargo a su cuenta, sino con cargo a la cuenta de los contribuyentes.

Muchas gracias, señor presidente.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Callao.

Passem a votar esta proposta de resolució, la 328. Comença la votació. Per 19 vots a favor, 28 en contra i 2 abstencions, és rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució... Senyor Villalba, per a què vol la paraula?

El señor Villalba Chirivella:

Per una qüestió d'ordre. És possible que com el marcador encara té els deu segons per a la votació que acordarem per al període de votació del pressupost per agilitzar allò de les esmenes, i no els quinze normals, alguns diputats de la cambra no hagen pogut exercir el dret de votar. Evidentment els 19 a favor crec que no representa el sentir del que visualment s'ha manifestat.

Ja sé que és potestat de la presidència; aleshores, li sol·licite per favor, que repetisca la votació.

El señor vice-president primer:

Es repetix la votació.

Senyories, votem de bell nou la proposta de resolució 25.328. Comença la votació. Per 21 vot a favor, 31 en contra i 3 abstencions, és rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució 25.287, d'Esquerra Unida. Senyora Marcos, des de l'escó.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Intentaré ser molt breu. És evident que no sols el Grup d'Esquerra Unida, sinó altres grups de la cambra, hem fet manifestacions al llarg d'aquesta legislatura respecte els problemes que existien en relació a l'educació permanent de les persones adultes. L'existència d'una xarxa múltiple, la coexistència de diferents objectius fan, a més a més de la nostra comprensió *aulística* del fet educatiu, que tinguem necessitat de presentar aquesta proposició respecte a la creació d'una Llei, o a la presentació davant d'aquestes Corts, d'una Llei d'educació de les persones adultes.

He de recordar que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ja va presentar en la Comissió d'Educació una Proposició no de llei al voltant d'aquest tema. La vam retirar en aquell moment front al compromís del Grup Parlamentari Socialista de presentar una Llei. Aleshores, nosaltres tornem a presentar ací la necessitat del compromís que en aquest període de sessions es presente la Llei. Aleshores hi ha una proposta transaccional perquè el Grup Socialista tenia una proposta de resolució semblant; la diferència era el termini que s'establia. Al final jo no sé si la Mesa té la proposta de resolució transaccional. Aleshores nosaltres retirariem la nostra, tot i tenint en compte que el termini que nosaltres fem constar en la nostra proposta de resolució, que era l'actual període de sessions, queda substituït pel termini de cinc mesos.

Nosaltres pensem i confiem que aquesta proposta de resolució que ens ofereix el partit majoritari de la cambra, vulga dir realment la voluntat política que no acabe la legislatura sense que aquesta Llei estiga aprovada per les Corts.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.

¿Si algun altre grup vol intervindre, algun dels coautors de la proposta transaccionada?

Senyor Nabás.

El senyor Nabás i Orenga:

És que no m'he entés, senyor president, si la retira o la votem. Per la nostra part...

El senyor vice-president primer:

Retira l'originària, perquè és la seua obligació, l'originària, i vosté també ho haurà de fer.

El senyor Nabás i Orenga:

Evidentment, aleshores nosaltres retirariem també l'originària, acceptariem la transaccional perquè era molt semblant, quasi idèntica a la proposta que fa Esquerra Unida, movent-nos els mateixos objectius. Evidentment, la realitat de l'educació d'adults canvia, perquè la realitat i demanda social canvia. I estem convençuts que una Llei d'educació permanent d'adults, d'acord amb les exigències de la Logse, va a possibilitar que el cicle de formació siga permanent perquè les necessitats de formació i educació són permanents.

Per tant, acceptem la transaccional i...

El senyor vice-president primer:

Retiren la...

El senyor Nabás i Orenga:

...retirem la nostra i proposem votar-la ara.

El senyor vice-president primer:

...originària; que és la 300, per cert.

El senyor Nabás i Orenga:

Exactament.

El senyor vice-president primer:

Molt bé. Per a coneixement de les seues senyories, la proposició transaccionada diu el següent: «Les Corts Valencianes acorden que el Consell de la Generalitat presente davant les Corts en el termini de cinc mesos un Projecte de llei d'educació de les persones adultes en els termes establerts en la Logse, que garantitze el dret a l'exercici continuat de formació de totes les persones».

Votem esta proposició. Comença la votació. Per 52 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és aprovada la proposició.

Proposició 299, no la 300, perquè l'acabem de transaccionar, del Grup Socialista. Senyor Nabás, té la paraula.

Recorde que quan hi ha una proposta transaccionada, el temps dels participants es redueix a tres minuts.

El senyor Nabás i Orenga:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

En el seu discurs d'estat de la comunitat, de política general, el president va remarcar que les noves prioritats en el pressupost que vam aprovar el desembre passat, estan fonamentalment en tot el que fa referència a formació i educació; per moltes raons, entre altres la necessitat que el capital humà cresca en el moment difícil econòmic en què vivim. El desenvolupament de la Logse, l'aplicació de plans de xoc tal com s'ha dit de formació professional, són objectius fonamentals i prioritaris del govern i jo crec que de tots els grups parlamentaris d'esta cambra. És per això que el Grup Parlamentari Socialista feu la proposta inicial que en el termini breu possible, concretament en l'actual període de sessions, el Consell de la Generalitat presentara un programa de necessitats, inversions, i un programa també d'aplicació de la Logse a la Comunitat Valenciana.

Hem acceptat propostes d'altres grups parlamentaris incloent en la nostra proposta que també presente un Programa de finançació de la Logse i de finançació de la formació professional, i que també, junt amb eixa explicació i presentació de l'estudi, es faça informació a la cambra de tot el programa de formació professional, acceptant propostes que havien fet el Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana i del Grup Mixt.

És per això que la proposta inicial 299 del Grup Parlamentari Socialista, queda retirada, assumint la transaccional que està en la Mesa de les Corts.

El senyor vice-president primer:

Efectivament, ací hi ha una proposta a transaccionar amb el Grup d'Unió Valenciana. Senyor Giner, té la paraula per a la defensa d'aquesta transaccionada.

El senyor Giner Giner:

Gràcies, senyor president.

Senyories. Senyor Nabás, com vosté ha afirmat, el Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana tenia presentades unes propostes de resolució que feien referència al mapa escolar, igual que feien referència a la necessitat d'una Llei de finançament per al desenvolupament i l'aplicació de la Logse. És xocant que vosté, des de la trona, afirme que el president de la Generalitat ha sigut el motor i en el seu discurs ha afirmat eixa necessitat. Evidentment, va fer una al·lusió a eixe fet, però el que també és molt clar, el que també és evident, és que des dels grups de l'oposició, ja no dic únicament i exclusiva des del Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana, sinó també des dels distints grups de l'oposició constantment s'ha fet referència en esta cambra a la necessitat d'una Llei de finançació i a la necessitat d'un mapa escolar. Que vostés, jo no sé per quina pruja no els agrada la denominació de mapa escolar, i de fet ho anomenen d'una altra manera en la seua proposta. A nosaltres ens és indiferent.

El que sí tenim l'esperança que definitivament sota eixa denominació que fan vostés en la seua proposta de resolució i que nosaltres hem acceptat com a transaccional, o sota qualsevol altra denominació, el que per a nosaltres és important és que, d'una vegada per sempre, definitivament, es porte davant

esta cambra eixa necessària previsió de futur en les inversions que s'ha de fer per a aplicar la Logse en construccions, i per a racionalitzar l'aplicació en el futur d'eixa Llei educativa. En tot cas, eixe mapa escolar que ja s'havia promés en moltes ocasions, ara, una vegada més per mig d'una proposta de resolució, es pren el compromís que esperem que siga definitiu, i que definitivament s'acomplisca i es porte davant d'esta cambra.

Al mateix temps no hem pogut aconseguir la Llei de finançació, però sí adquireixen en la proposta de resolució un compromís d'arribar a un acord de finançament per mig dels pressuposts de la pròpia Generalitat. Nosaltres entenem que no és suficient, però també hem comprés que era el màxim, la màxima cessió per la seua part i per conseqüent que estàvem d'alguna manera moralment compromesos i disposats a acceptar eixa fórmula transaccional. Per eixos motius hem acceptat la transacció i esperem que es done compliment en el futur immediat a la mateixa. Que no ocorrega com en tantes ocasions ocorre que els incompliments es prodiguen en excés en esta cambra.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Bé, senyor Giner, se suposava que vosté estava també defensant la proposta pactada, el contingut de la qual és el següent, per a coneixement de les seues senyories: «Les Corts Valencianes insten al Consell de la Generalitat per a què en l'actual període de sessions presente un estudi de les necessitats. Un programa d'inversions i finançament per a escometre la generalització de la Logse a la Comunitat Valenciana, inclòs el Pla d'implantació anticipada de formació professional, segons el calendari d'implantació acordat en la conferència nacional d'educació».

Votem esta proposició. Comença la votació. Per 56 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és aprovada esta proposta.

Senyories se suspén el Ple que continuarà... No se suspén el Ple. Senyor Calomarde, té la paraula.

El senyor Calomarde Gramage:

Gracias, señor presidente.

Pues con la brevedad requerida para explicar el voto afirmativo de mi grupo parlamentario a esta propuesta, por cuanto que ayer tuvimos oportunidad de presentar otra en términos similares. Y simplemente decir que, efectivamente nos parece razonable que por fin en estas Cortes se apruebe una propuesta semejante, por cuanto que desde mi grupo parlamentario no siendo en esto en absoluto único ni muy novedoso, se ha presentado desde la apertura de la actual legislatura en el 1991 reiteradamente propuestas parecidas o iguales a esta en innumerables ocasiones hasta ahora siempre rechazadas.

Quiero señalar, no obstante, nuestra diferencia con respecto al comentario de financiación que aquí se hace; siempre hemos pedido una Ley de financiación de la reforma educativa, nunca se ha dicho por parte del Grupo Socialista... se ha valorado positivamente esta petición. Y esperamos que se cumpla por una vez el que en el actual período de sesiones y no después se traiga a esta cámara el plan de generalización de la Logse.

Nada más; por esto hemos votado a favor, muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Calomarde.

¿Cap altre grup vol utilitzar el seu torn per a explicació de vot? Senyories se suspén el ple, ara sí, fins a les onze i vint-i-cinc.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 10 minuts.)

(Es repren la sessió a les 11 hores i 28 minuts.)

El senyor vice-president primer:

Proposició 349 del Grup Parlamentari Popular. Senyor Gómez Guarner.

El senyor Gómez Guarner:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

El 15 de diciembre pasado, al firmarse provisionalmente los llamados Acuerdos de la Ronda Uruguay o Acuerdos del GATT, se abre un escenario, un nuevo escenario para la agricultura valenciana. Un escenario que obliga a ésta a afrontar gravísimos retos en un próximo —no en un lejano ni en un medio— en un muy próximo futuro como consecuencia de los propios acuerdos del GATT, que para no cansar a sus señorías y muy resumidamente, suponen para las exportaciones en los próximos seis años a partir de 1995 que se deben reducir un 36% de las subvenciones a la exportación y un 21% del volumen de las exportaciones subvencionadas. Respecto a las importaciones de terceros países por parte de la Unión Europea, se produce un desarme arancelario entre el 20 y el 50% según los distintos cultivos y la eliminación de los precios de referencia.

Como bien decía el portavoz del Grupo Popular en su intervención de réplica ante el discurso del señor Lerma, la conclusión es evidente: se reducen ayudas para exportar y se reducen también los aranceles y los sistemas de protección para importar. O con palabras más simples: venderemos menos y compraremos más.

¿Cuáles son las repercusiones que puede tener para la agricultura valenciana? Sin lugar a dudas, graves, como el aumento de las exportaciones marroquíes de cítricos y hortalizas; la competencia en el propio mercado valenciano de esos productos; la competencia de frutas del cono sur americano; las importaciones de vino de baja calidad de origen americano, bien de Estados Unidos o bien de Argentina y de Chile; una mayor presencia de la almendra americana, cuando ya está copando los dos tercios del consumo en Europa de almendra; un desplazamiento de nuestro aceite de oliva por el aceite de soja; un frenazo a la apertura de nuevos mercados por parte española al reducirse las subvenciones a la exportación, etcétera.

¿Qué hay que hacer frente a ello? Decía, señorías, que se han firmado provisionalmente en abril, dentro de escasas semanas, en abril y en Marruecos se cerrarán definitivamente. ¿Qué es lo que hay que pedir? Compensaciones. Compensaciones y contraprestaciones para nuestros agricultores. Y estamos en la misma línea y nos alegramos por una vez con el presidente Lerma de que en su discurso dijera textualmente: “Queremos que los agricultores valencianos sean compensados por las consecuencias que la entrada en vigor del GATT pueda tener sobre sus rentas”. Pues esas compensaciones son las que solicitamos en esta propuesta de resolución que presenta el Grupo Popular. Hay que reformar las organizaciones comunes de mercado de frutas y hortalizas, de arroz, de vino, de aceite... ¿Con qué motivo? Pues para protegerlos frente a las importaciones de terceros países y para dotarlos de un marco intracomunitario más ágil y de mayor relieve comercial. Hay que potenciar o instaurar las cláusulas de salvaguardia pertinentes, hay que exigir por una vez el compromiso firme y real de aplicar la preferencia comunitaria en la Unión Europea, hay que modificar los calendarios de exportación de terceros países hacia esa Unión Europea y hay que conceder compensaciones directas vía rentas agrarias a nuestros agricultores. Ésas son la seis medidas que propone nuestra propuesta de resolución.

Señorías, tengo el placer de anunciarles que se ha presentado a esta propuesta de resolución una transaccional que

reglamentariament no es tal, puesto que no hay ninguna propuesta, ninguna otra propuesta de resolución de ningún grupo parlamentario sobre esta propuesta; es el célebre y típico albondigón familiar que mi grupo, en aras de la importancia del tema, en aras de que el Consell de la Comunidad Valenciana se sienta respaldado ante el gobierno central por una decisión, y así lo esperamos, unánime de toda la cámara, reivindique ante la Unión Europea todas esas compensaciones que acabo de citarles. Esa llamada propuesta transaccional recoge fielmente y literalmente las seis propuestas que acabo de decirles que contenía la propuesta original del Grupo Popular. Tan sólo cambia la redacción en su parte expositiva. Nosotros nos podíamos haber negado a ella y votar la propuesta de resolución pero, como decimos, nos jugamos mucho, se juega mucho la agricultura valenciana con esta nueva negociación a concluir, como vuelvo a repetirles, en el mes de abril, y mi grupo gustosamente la acepta y ruego a esa presidencia que dé lectura de la misma.

Muchas gracias, señor presidente.

(Ocupa la presidència el molt excel·lent president, senyor Antoni Garcia i Miralles.)

El senyor president:

Yo le ruego, señor Guarner, que la lea usted.

El senyor Gómez Guarner:

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Y luego veremos si es reglamentaria o no.

El senyor Gómez Guarner:

Con su permiso: "Los recientes acuerdos del GATT en materia agropecuaria modifican la situación preexistente en el ámbito de las relaciones de las agriculturas española y valenciana en el mercado internacional, teniendo efectos múltiples que justifican que las Cortes Valencianas manifiesten su interés para que los agricultores valencianos sean compensados para paliar los efectos en sus rentas. Por todo ello se presenta la siguiente propuesta de resolución: Instar al gobierno de la Generalitat para que éste haga presente al gobierno de España la conveniencia de conseguir rápidamente de la Unión Europea las siguientes medidas.

Primera, la reforma de las OCM, organización común de mercado de las frutas y hortalizas, vino, arroz y aceite. Segunda, la elaboración de una OCM propia para los frutos secos. Tercera, el compromiso real y formal de la aplicación de la preferencia comunitaria. Cuarta, la modificación de los calendarios para que terceros países exporten a la Unión Europea en fechas en donde España no sufra una desleal competencia. Quinta, las cláusulas de salvaguardia pertinentes. Y sexta, las compensaciones económicas adecuadas a los distintos sectores afectados vía incremento de las ayudas a las rentas agrarias."

Está firmada, señor presidente, por los portavoces de los cinco grupos parlamentarios de esta cámara.

El senyor president:

Por eso precisamente, y según la resolución de presidencia, es reglamentaria, en contra del criterio que ha manifestado su señoría.

El senyor Gómez Guarner:

Gracias, señor presidente, por la corrección.

El senyor president:

Muchas gracias.

¿Algún grupo...? (*Remors.*) No hay turno en contra. Podrá explicar su voto después si lo desea.

Pasamos a votación la propuesta de resolución en los términos transaccionales. Comienza la votación.

Votos a favor, 48; 1 en contra; ninguna abstención. Queda aprobada la resolución.

Si algún grupo desea explicar su voto... El señor Garcés lo había solicitado. Tiene la palabra.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Per a explicar el vot favorable del Grup Socialista al text que s'acaba de llegir, començant per dir que la part més substancial del que acabem d'aprovar és el reconeixement que els acords recents de la Ronda Uruguai del GATT en matèria agropecuària tindran efectes sobre l'agricultura valenciana. Efectes que eren coneguts, de la mateixa manera que han estat coneguts els efectes de la integració en la Comunitat Econòmica Europea, i per tant, la política agrària comunitària sobre la nostra agricultura. És eixe doble marc, el de la política agrària comunitària i el dels acords de la Ronda Uruguai del GATT, són eixes dues grans línies dins de les quals l'agricultura valenciana haurà de desenvolupar-se a partir d'ara. I aquí és evident que convindrà millorar tots aquests aspectes que facen possible que la renda dels agricultors valencians es mantinga o s'incrementa.

Eixe reconeixement està fet pel president de la Generalitat mateix en el seu discurs a l'inici del present debat, quan afirma que "volem que els agricultors valencians siguin compensats per les conseqüències que l'entrada en vigor del GATT pot tindre per a les seues rendes". A partir d'eixa afirmació, doncs, el Grup Socialista d'aquesta cambra se suma amb total coneixement de causa a totes aquelles mesures que, contemplant la realitat, facen possible que la renda dels nostres agricultors es mantinga o es millore, considerant que no sols hem d'intervindre en els aspectes del mercat sinó també en tots aquells aspectes que afecten la producció, l'agroindústria i la comercialització, en la via de la modernització i la competitivitat del nostre sector agropecuari davant del mercat internacional. Per això hem votat a favor de la proposta que ha sigut llegida.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Passem a la següent proposta de resolució, que és del Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana. Proposta 331. El senyor Giner té la paraula.

El senyor Giner Giner:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

L'idioma valencià, llengua que l'Estatut d'Autonomia reconeix com a idioma de la nostra comunitat, no ha sigut reconegut pel Consell d'Europa com a llengua regional. Entenem que el no-reconeixement del valencià i la seua exclusió de la Carta Europea, si no ho remeiem, pot significar per a la nostra llengua deixar de ser considerada a nivell europeu com a idioma que té la seua pròpia personalitat. Pot significar perdre la possibilitat d'ajudes econòmiques i institucionals. Pot significar, i de fet significa, al nostre juí, un menyspreu a l'Estatut i a la Llei d'ús. La Carta Europea de les Llengües Regionals és ben clara al respecte, i donem per fet que ses senyories saben que firmar-la i fixar quines són les llengües regionals depén dels respectius governs estatals. És per tant el

govern central el responsable en última instància de la seua no-inclusió. Si es persisteix en això que el nostre grup no té cap dubte en qualificar de passivitat còmplice, la nostra llengua valenciana sofrirà un dels més grans i greus atacs dels últims temps.

Tal volta per la influència dels suports dels quals està necessitat el Partit Socialista, tal volta per eixa necessitat, l'idioma valencià siga moneda de canvi per a garantir l'estabilitat del govern central, i eixe fet, tal volta eixe fet, haja provocat que es faça cas omís del que entenem que és un imperatiu constitucional i estatutari. Per a major vergonya de tots, l'herència del català Solé Tura la rep una ministra valenciana, la senyora Alborch, que amb el seu silenci dóna per bones unes actuacions que humilien, insulten i suposen un afront per a gran part dels valencians. Bon exemple de perquè ens està servint als valencians tindre ministres de la nostra comunitat. Un bon exemple de perquè ens estan servint eixos ministres.

Res ens agradaria més, senyories, que els fets de futur ens llevaren la raó i que el govern central no ratificara la Carta, perquè és vergonyós que reconega com a llengües regionals o minoritàries el basc, el gallec, el català, però no sols estes llengües, sinó que a més es reconega la categoria de llengües regionals i minoritàries al bable asturià, a la fabla aragonesa, fins i tot a l'occità. I al valencià, senyories, no se li reconeix cap entitat, cap personalitat, incloent-lo, pel que sembla, dins del territori de parla catalana.

Això ocorre amb el silenci col.laboracionista del socialisme governant en la nostra comunitat a menys que la majoria socialista d'aquesta Cambra varie la seua posició que va mostrar davant una proposició no de llei que en el seu dia discutiren en comissió que va presentar el nostre grup parlamentari que té bàsicament el mateix tenor literal de la present proposta de resolució que pretén, una vegada més, que les Corts Valencianes mandaten al Govern valencià perquè realitze quantes gestions siguen necessàries davant el Govern central perquè l'idioma valencià siga reconegut en la Carta Europea europea de les llengües regionals i minoritàries en coherència amb el contingut del nostre Estatut d'Autonomia i de la pròpia Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Esperem que eixa rectificació siga possible i esperem poder comptar amb el recolzament que, creem que és bàsic i fonamental per a salvaguardar el nostre patrimoni cultural, i per a defensar el que entenem que és la pròpia personalitat del nostre poble.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora Morte, té la paraula.

La senyora Morte i Julián:

Gràcies, senyor president.

En primer lloc, anunciar el vot en contra del Grup Parlamentari Socialista. I per argumentar aquest vot en contra, diré en principi que la carta de llengües minoritàries o regionals europea és una convecció per la qual cada estat signant es compromet a basar la seua política, la seua legislació i la seua acció en un conjunt d'objectius i principis que s'especifiquen en l'article seté de l'esmentada carta.

I què diu l'article seté? En principi parla d'objectius i diu que en matèria de llengües regionals o minoritàries, en els territoris en els quals aquestes llengües són usades segons la situació de cada llengua, les parts basaran la seua política, la seua legislació i la seua acció en els següents objectius entre altres.

El reconeixement de les llengües regionals o minoritàries com a expressió de la riquesa cultural. La necessitat d'una acció decidida de promoció de les llengües regionals o minoritàries, a fi de salvaguardar-les. Facilitar i fomentar l'ús oral i escrit de les llengües regionals o minoritàries, tant en l'àmbit públic com en el local. També les parts es comprometen a eliminar, si encara no ho han fet, qualsevol distinció, exclusió, restricció o preferència injustificada, quan a l'ús d'una llengua regional o minoritària.

I en aquest sentit cal dir que la llengua valenciana, que el valencià està plenament recolzat, com sa senyoria deia, però molt més com a llengua oficial de la Comunitat Valenciana. I aquest estat jurídic es pot mantenir i es pot recollir segons la Constitució, l'Estatut d'Autonomia i també la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Cal recordar-li, una vegada més, que la Constitució espanyola en el seu article seté estableix que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts d'autonomia.

Pel que fa al nostre Estatut d'Autonomia, l'article seté, diu que de la Comunitat Valenciana els dos idiomes oficials són el valencià i el castellà i la Generalitat Valenciana ha de garantir l'ús normal i oficial d'ambdues llengües, tot otorgant protecció i respecte especialment a la recuperació del valencià.

Com es fa això? Lògicament fent una llei que va ser, com tots recordaran, sa senyories, de les primeres que es van promulgar en aquestes Corts Valencianes, una Llei d'ús i ensenyament del valencià, que estableix que el valencià pròpia de la Comunitat Valenciana, i es planteja com objectius específics, d'entre altres, fer efectius els drets de tots els ciutadans a conèixer i usar el valencià.

Ja he dit al principi de la meua intervenció que la Carta Europea de les llengües minoritàries o regionals és una qüestió de principis. Tant sols és l'efecte, com deia, el recolzar i el tenir una defensa d'aquestes llengües, però estic dient-li i vull dir-li sinzerament que a la nostra Comunitat el valencià no és una llengua minoritària, està totalment protegida per l'Estatut d'Autonomia i per la Llei d'ús i ensenyament del valencià, i el que vosté demana, que és que estiga inclosa en la Carta Europea, és ni més ni menys que denigrar-la, perquè ja és oficial, no és minoritària i està totalment recolzada per l'Estatut i la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

En aquest sentit he de dir-li que el valencià no és minoritari, el parla el 70% de la població d'homens i dones d'aquesta Comunitat, i l'entén el 73%. Si això és considerar minoritari una llengua, jo diria que sa senyoria vol ignorar la realitat i vol novament denigrar la llengua que estem parlant i usant els valencians, homes i dones i els que estan deprenent correctament en les escoles els xiquets i xiquetes.

Per això significa que, com he dit al principi, no anem a recolzar aquesta proposta que fa sa senyoria.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Giner, té la paraula.

El senyor Giner Giner:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyora Morte, jo tenia l'esperança que vosté de l'experiència s'haguera ensenyat alguna cosa, perquè vosté ha repetit exactament les mateixes argumentacions que va portar en el seu dia en la comissió d'educació. Exactament les mateixes i, per tant, si aleshores eren equivocades, avui també ho

són. Com es pot afirmar, com ho ha fet vosté, senyora Morte, que el valencià no és una llengua minoritària? I, per això, vostés no han fet l'esforç de demanar que s'incloga dins de la Carta Europea? Com es pot afirmar això, senyora Morte? Aleshores, el valencià no és una llengua minoritària? L'euskera sí és una llengua minoritària, i el català també, perquè s'han inclòs. Vosté no es dóna compte que això és una contradicció total? Vosté no es dóna compte que això és una barbaritat? El que ha afirmat vosté ací damunt d'aquest trona és una barbaritat.

Senyora Morte, això no es pot sostenir. Vostés simplement no ho han defés i no són valents, no tenen la valentia per a dir públicament perquè no ho han defés. Vostés no són valents per a dir quines són les raons de fons per les quals els socialistes en general no defenen la inclusió del valencià dins de la Carta Europea; es falta valentia per a dir senzillament que no ho fan perquè tenen compromisos amb altres partits de l'Estat espanyol que s'ho impedeix. Vostés no ho fan perquè no creuen en l'idioma valencià, vostés no ho fan perquè no respecten l'Estatut d'Autonomia en eix sentit, perquè si vostés foren respetuosos amb eix Estatut d'Autonomia i amb l'imperatiu constitucional, vostés donarien compliment a alguna cosa ben elemental i que vosté mateix ha esmentat. Vostés ha esmentat l'article seté d'eixa Carta i aquí, per eix mateix imperatiu, l'Estat espanyol, el Govern de l'Estat, hauria d'haver inclòs necessàriament a la llengua valenciana, a l'idioma valencià per tenir un reconeixement estatutari, havia d'haver-lo inclòs dins d'eixa Carta Europea.

Vostés haurien d'haver tingut l'honradesa i la valentia d'haver dit obertament quines són les raons reals per les quals vostés no han defés la inclusió de la llengua valenciana, de l'idioma valencià en la Carta Europea. Però, no, s'en van per les branques i damunt utilitza uns raonaments que només provoquen que la hilaritat, i perdone que li ho diga així, senyora Morte.

Gràcies, senyora Morte.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyora Morte, té la paraula.

La senyora Morte i Julián:

Gràcies, senyor president.

La hilaritat, tanmateix no, perquè vosté està ben seriós i segurament, com que els meus arguments han estat seriosos, doncs, vaig a contestar-li les darreres paraules que vosté està dient.

Mire, senyor diputat, vosté està totalment ignorant la realitat, com li deia abans, però és més, ignora la Carta Europea de les llengües minoritàries i regionals. Perquè en la Carta Europea no existeix cap llistat de cap llengua minoritària o regional. Llisca per favor, és molt senzill, és agafar-la i llegir-la, i no trobarà en cap article, en cap de les tres parts que existeix en la Carta minoritària cap llistat.

Per tant, no s'encabote en dir que el vasc, el galec, el català, etcètera, estan inclosos. Per favor, llisca en quina pàgina ho troba vosté.

Efectivament no existeix, no pot dir-me cap pàgina perquè no hi ha. Jo ho lamente per vosté. Vosté té una fixació total en dir que no volem per diferents raons, perquè els nostres ministres valencians no ens representen, perquè els compromisos polítics, no.

He de dir-li que no està signada per l'Estat espanyol, que es poden adherir a aquesta Carta Europea de les llengües regionals minoritàries els països que vulguen, però ni França, ni Espanya, ni molts altres països han signat la Carta, no s'han

adherit a ella, nosaltres tampoc. En principi, com li he llegit, la Constitució parla molt clarament que totes les autonomies que tinguen un idioma propi, en els seus estatuts ho faran valer, estaran patents i ho recolzaran. I ací s'ha dignificat el valencià molt clarament en l'Estatut d'Autonomia i de la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Estic totalment en contra de les seues paraules, lamente que siga una fixació tan greu i que estiga en aquestes Corts i en aquest parlament tan llargament debatuda per part seua, perquè he de recordar-li que en la comissió ja va ser minoritària la seua proposta i en aquest moment espere que també siga minoritària per eixa raó; perquè no existeix, nosaltres hem estat dignificant el valencià i vosté el que tracta, segurament, és de tot el contrari, protegir-lo perquè vosté no creu en el valencià i per això vol posar-ho en una carta, el considera minoritari quan nosaltres el considerem majoritari en la nostra Comunitat.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Passem a votació la proposta de resolució. Comença la votació. 17 vots a favor, 41 en contra, queda rebutjada.

Proposta de resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, número 286.

El senyor Botella té la paraula.

El senyor Botella Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Aquesta proposta de resolució que avui portem el Grup d'Esquerra Unida és motivada com a conseqüència del debat, però també perquè aquesta és un tema ja...

El senyor president:

Per favor, senyor Botella, un moment.

Per favor, senyories, guarden un poquet de silenci.

Senyor Botella.

El senyor Botella Vicent:

Gràcies, senyor president.

Com deia abans, motivat pel debat de l'Estat de la Comunitat, però també perquè aquest és un tema sentit pel conjunt, sobretot de sanitaris, però també dels usuaris, i també —jo crec— en la mesura que després s'ha fet una proposta transaccional de tots els grups parlamentaris d'aquesta Cambra. I és el tema del tractament de residus hospitalaris i clínics ací al nostre territori.

Com tots vostés saben, aquest és un tema que ha aparegut en la comissió de Sanitat, que ha hagut debat al respecte, i que el que s'ha notat és la mancança d'un programa integral de tractament de recollida, d'emmagatzematge, de transports, dels propis residus hospitalaris i clínics. Considerem que aquest tema important, que ha de tenir un tractament específic i no conjunt al d'altres residus sòlids i urbans, i per aquestes raons per les quals hem presentat la següent proposta de resolució.

Les Corts Valencianes acorden que el Consell de la Generalitat elabore en un termini de 3 mesos un programa integral de tractament de residus hospitalaris per al conjunt de les instal·lacions sanitàries del nostre territori. Aquesta és la proposta que, com dic, fem el nostre Grup, i que, si té a bé el senyor president, a llegir l'esmena transaccional o si considera que aquest diputat la pot llegir... Moltes gràcies, senyor president.

L'esmena transaccional en síntesi és la mateixa que la d'Esquerra Unida, el que ve és a ampliar eix programa integral, és a dir, a especificar-lo, i el que planteja és que les Corts Valencianes insten al Consell perquè en el termini de tres mesos aprobe un decret que regule la classificació, recollida, emmagatzematge, transports, tractament i eliminació de residus hospitalaris i clínics per al conjunt de les institucions, instal·lacions sanitàries del nostre territori.

Senyories, creem que el tema és de suma importància; com ha dit, està signat pels cinc grups parlamentaris d'esta cambra i demanem el vot afirmatiu a este respecte, considerant que farem un servei important al tema sanitari, al tema ecològic i, per tant, al conjunt dels ciutadans del País Valencià. Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Botella.

Passem a votació la proposta de resolució transaccionada. Comença la votació. Por 42 votos a favor, ninguno en contra y 15 abstenciones se aprueba la propuesta.

Señor Botella, tiene la palabra.

El senyor Botella Crespo:

Gracias, señor presidente...

El senyor president:

¿Ese no es su escaño, verdad?

El senyor president:

Es que marca el señor Ortuño.

(*El diputat senyor Maluenda diu: ah! porque la tarjeta estará cambiada.*)

No, no. Da igual, da igual. Tiene la palabra.

El senyor Botella Crespo:

Gracias, señor presidente.

Con un cierto disgusto hemos visto que una propuesta que en comisión, como muy bien decía el representante de Izquierda Unida, había sido aprobada y que tenía que haberse llevado a estas Cortes antes del 31 de diciembre del año pasado, se ha visto modificada en su sentido y votada afirmativamente mediante una enmienda transaccional. El tema era suficientemente importante como para que la norma reguladora de este tema no fuese un decreto. Las comunidades vecinas donde esto se ha regulado, se ha regulado mediante una ley que es una competencia bastante más amplia, con una discusión parlamentaria y con unas reglas fijas de futuro. Un decreto lo creemos improcedente para un tema tan serio como es éste, donde la degradación medioambiental, donde la salud humana y donde la normativa comunitaria ya tiene rango de ley y las comunidades a nuestro alrededor así lo tienen.

Creemos, por tanto, insuficiente que sea regulado mediante un decreto de una forma unilateral por el gobierno, y por lo tanto evitar de esta forma la participación de los grupos políticos.

Por lo tanto, muy a nuestro pesar, que teníamos ilusión en que todos los grupos hubiéramos ido de alguna manera a participar de un proyecto y que hubiéramos hecho algo en conjunto, vemos que esto ya ha desaparecido, yendo en contra del criterio fijado en comisión por todos los grupos.

Por lo tanto, nos hemos tenido que abstener. Muchas gracias.

El senyor president:

Senyor Arenas, tiene la palabra.

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Para explicar el voto afirmativo del Grupo Parlamentario Socialista a esta enmienda transaccional que recoge, a nuestro juicio, el sentir de toda la cámara puesto que no ha tenido ningún voto en contra y que lo que va a permitir es una solución rápida y adecuada al problema de los residuos hospitalarios.

Existía la posibilidad de que se hubiese incluido dentro de una normativa más amplia de rango de ley, que es la Ley de residuos, que posiblemente tenga referencia a ello. Pero, dada la urgencia y puesto que ya había una resolución de la cámara, precisamente de la Comisión de Sanidad en ese sentido, hemos aprovechado, a través de la transaccional, esa voluntad unánime manifestada para resolver cuanto antes este problema, y creemos que la propuesta transaccionada reúne esos requisitos.

El senyor president:

Muy bien. Muchas gracias.

Vamos a pasar a debate las enmiendas del Grupo Parlamentario Socialista 301 y 302.

El señor Nabás tiene la palabra.

El senyor Nabás i Orenga:

Moltes gràcies, senyor president.

El grup parlamentari pretén defensar dues propostes de resolució relatives a les universitats.

Durant l'última dècada és evident, tots ho han conegut, el notable creixement d'alumnes en les nostres universitats, increment que ha vingut acompanyat per l'increment pressupostari de recursos que la Generalitat ha destinat a d'elles.

Malgrat això, la realitat de les universitats no és òptima i hi ha mancances que tots volem superar; mancances fonamentalment perquè l'oferta d'estudis no és sempre l'adequada, hi ha masificació en algunes titulacions i hi ha un model de finançament de les universitats que en este moment s'està estudiant, però que dificulta programes de futur.

És per això que en la proposta de resolució que presenta el Grup Parlamentari Socialista, 301, demanem que la Generalitat, concretament la Conselleria d'Educació, presente un Pla de programació plurianual de les universitats valencianes que incloga el model de finançament —per un costat—, el mapa de titulacions i el disseny d'oferta universitària a curt i mitjà termini, perquè difícilment podem aprovar ací en estes Corts creacions de noves universitats sense tenir clarament definit este mapa a curt i mitjà termini.

A més d'esta proposta, fem una proposta que evidentment esperem que tots els grups parlamentaris —i així s'ha manifestat— recolzen, és demanar que el propi govern presente en estes Corts un projecte de llei, o les mesures adequades, per acurtar el període transitori en què s'està regint en este moment la Universitat Jaume I de Castelló. La junta consultiva provisional de la Universitat per unanimitat ha demanat al govern de la Generalitat acurtar este període transitori, perquè pugui adelantar-se la constitució del claustre, redactar els estatuts de la universitat i elegir-se directament el rector.

El Grup Parlamentari Socialista, conjuntament en este cas, perquè el Grup Parlamentari Mixt ha presentat una esmena i l'hem refós en esta transaccional, recolza esta proposta perquè siga el govern valencià qui presente en estes Corts, en un termini de temps breu, una oferta per a modificar la transitòria cinquena de la Llei de creació de la Universitat Jaume I que permetia acurtar el període transitori i permetia elegir directament el claustre constituent i el rector, perquè creem que esta universitat creada per les Corts Valencianes està consolidada, està avançant amb passos fermes, i que este acurtament del pe-

ríode transitori pot beneficiar la dinàmica interna, democràtica, que ja s'ha encetat dins la pròpia universitat.

Es per això que la primera proposta, la 301, està tal i conforme havíem plantejat.

La següent proposta, 302, està acceptada també en una transaccional conjunta amb la que ha presentat el Grup Parlamentari Mixt, 319.

I la transaccional diu el següent: "Les Corts Valencianes insten el Consell de la Generalitat perquè, després de les consultes a la comissió gestora de la Universitat Jaume I de Castelló, adopte les mesures necessàries que possibiliten acurtar el període transitori que la Llei de creació de la Universitat Jaume I prevé, i adelante el procés d'elecció del claustre constituent i del consell social de la universitat".

El senyor president:

Anem a passar a votació separada, primer la 301. Comença la votació. Vots a favor, 57; cap en contra; cap abstenció.

I a continuació passem a votar la següent, que és la 302. Comença la votació. Per 53 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Per a explicar el vot sol·licita la paraula la diputada senyora Marcos, que té la paraula.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Sol·licite el torn d'explicació de vot per a manifestar que el Grup d'Esquerra Unida ha votat favorablement a la presa de les mesures necessàries per a la modificació de la Llei de creació de la universitat Jaume I, que evidentment haurà de ser una proposició de llei que a la seua vegada modifique aquesta llei de creació.

I hem votat a favor, i ens alegrem que el Grup Socialista coincidisca amb aquesta proposta que va plantejar Esquerra Unida fa quatre mesos, és a dir, quan es va fer la substitució del rector Michavila pel senyor Suárez, l'actual rector de la Jaume I.

També és veritat que ens alegra que en quatre mesos el Grup Socialista haja canviat de posició tan ràpidament, perquè quan nosaltres fèrem aquesta manifestació pública, que va fer Esquerra Unida i jo personalment, com a responsable de l'ensenyament d'Esquerra Unida del País Valencià, se'ns digué que estàvem enloquits, que era una proposta que no es sustentava, que la Llei de creació de la Universitat Jaume I no es podia modificar. Aleshores ens alegrem que quatre mesos després aquesta posició tan absolutament arriesgada i tan poc sustentada en la realitat, el Grup Socialista haja de convenir amb Esquerra Unida que és bo —com ja ha ocorregut en altres universitats, com la Carles III que es va fer pràcticament en una llei de creació similar a la Jaume I—, és bo que s'avancen els terminis. I que, efectivament, una Universitat com la Jaume I és major d'edat i té totes les possibilitats d'iniciar el seu període constituent. Gràcies.

El senyor president:

Molt bé.

Senyor Ansuátegui, té la paraula.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Creo que es un motivo más de satisfacción de toda la cámara, y en concreto para la Universidad de Jaume I de Castellón, en la provincia de Castellón, el que, aparte de los dimes y diretes y de los planteamientos políticos que en cada mo-

mento se han podido hacer sobre este tema, cuando se traen a estas Cortes temas serios, rigurosos, puntuales y de actualidad, prevalece la responsabilidad y la sensibilidad de todos los grupos mayoritarios y se consigue la votación mayoritaria de estas Cortes.

Por lo tanto, entendemos que, al margen de planteamientos o justificaciones que pueden venir dadas por la falta, digamos, de reflejos políticos, de oportunidad política de algunos grupos de no presentar estas propuestas de resolución, pero que al final terminan votándolas, creo que es altamente positivo y creo que deben ser las líneas de las propuestas de resolución que tienen que ser planteadas en todo debate del estado de la comunidad, y que al mismo tiempo marcan y comprometen al propio gobierno para que agilice y lleve a cabo, no solamente las promesas que hace a través de los medios de comunicación o en sus intervenciones, sino también que se vea comprometido a cumplir por mandato de estas Cortes, ya que de lo contrario siempre podrá ser echado de menos o en cara en un momento determinado en el seno de estas Cortes.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Ramírez, tiene la palabra.

El senyor Ramírez Valentín:

Gracias, señor presidente.

Para explicar nuestro voto positivo a la propuesta de resolución que viene a acortar el plazo de tutela por parte de la Generalitat de la Universidad Jaume I de Castellón. No hubiera querido yo tomar la palabra sino hubiera habido algunas alusiones infelices en este momento.

Creo que no es un proyecto al que nadie tenga que colgarse de manera exclusiva ninguna medalla, puesto que ha sido la colaboración, el consenso, la participación y el deseo de todos los grupos parlamentarios, unos más obligados que otros, y otros estimulando más a otros, que ha dado origen a la Universidad Jaume I.

No hace mucho, algunos de los que ahora han intentado colgarse alguna medalla, criticó a este portavoz de educación de la provincia de Castellón por criticar precisamente la falta de democracia interna en la constitución del claustro de la Universidad Jaume I, justo hace aproximadamente ahora un año. Me congratulo, naturalmente, de que algún grupo parlamentario haya modificado su posición y se haya convertido en impulsor de algo que nosotros planteamos de una manera evidente, directa y comentándola con miembros destacados del Claustro de la Universidad Jaume I, recogiendo la necesidad de que hubiera esa modificación, precisamente porque se estaban quemando equipos rectorales con demasiada frecuencia.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias.

Pasamos a la siguiente propuesta de resolución, del Grupo Parlamentario Popular, 341 y 348.

El señor Castelló tiene la palabra.

El senyor Castelló Boronat:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

En primer lugar voy hacer referencia a la propuesta de resolución 25.341, que tiene dos objetivos textuales y uno de fondo. Los objetivos textuales, como se lee perfectamente en la propuesta, son que el Gobierno Valenciano de forma periódica informe a estas Cortes de las peticiones y los proyectos

que solicita se financie con fondos europeos; y el segundo es el seguimiento, también periódico, de forma trimestral, de la ejecución de los programas que se aprueben con financiación de esos fondos europeos.

Y luego hay un motivo, una cuestión de fondo, y es que el Gobierno Valenciano no vuelva a cometer la irresponsabilidad política que ha cometido hasta ahora, y concretamente en lo referente al plan de desarrollo regional, y digo irresponsabilidad política porque el Gobierno Valenciano en exclusiva ha redactado un proyecto, programa de desarrollo regional que ha presentado al Gobierno de la nación para su inclusión en el marco comunitario de apoyo, objetivo número uno, y su ejecución en los próximos cinco años, 1994-99.

Un programa de desarrollo regional que puede suponer para esta Comunidad una importantísima cantidad de dinero, de 450.000, 500.000 millones de pesetas, y sin embargo no ha tenido la responsabilidad política de darle conocimiento a estas Cortes para que los grupos parlamentarios conocieran cuáles eran las directrices, cuáles eran los objetivos de ese programa, desde el punto de vista del Gobierno, y que los grupos parlamentarios hubieran podido aportar ideas al mismo, incluso, que hubieran podido consensuar el apoyo a ese programa de desarrollo regional. Y además, en nuestro caso, decirle al Gobierno Valenciano que nos parece que lo que se está solicitando es poco para esta Comunidad, y me explico, el 20% del PIB de las regiones, objetivo número uno, en la que está enmarcada la Comunidad Valenciana, corresponde a la Comunidad Valenciana, y el 17% de la población de esas regiones también es de esta Comunidad. El Gobierno Valenciano está reclamando solamente un 10%, hubiéramos tenido oportunidad de decirlo, yo creo que hubiera tenido el apoyo de estas Cortes en esa reivindicación de algo que esta Comunidad necesita.

Voy a pasar a comentar brevemente la otra propuesta de resolución, que es la 348, y en la que solicitamos al Consell un Plan económico de medidas urgentes que tengan como objetivo adelantar la salida de la crisis y facilitar las condiciones necesarias para atraer inversión, generar empleo estable, y mejorar la competitividad de nuestras empresas, sin perjuicio del proceso de aprobación del tercer Plan Económico Valenciano como instrumento a medio y largo plazo de la planificación económica.

Yo creo que huelga ahora hacer mención a la situación de la economía valenciana. Se ha hecho referencia durante este debate a cuál es su situación, una situación complicada y delicada; tampoco voy a entrar a discutir cuando se prevé la salida de la crisis, puede ser en el verano, puede ser en el otoño, puede ser a principios de 1995. Está claro que la salida de la crisis tiene que venir, ya digo; no es ese el planteamiento de esta propuesta, pero sí creo que es conveniente que el Gobierno Valenciano actúe de forma inmediata en ese plan económico de medidas urgentes con el objetivo de intentar adelantar la salida de la crisis sea cuando sea, puede ser en otoño, puede ser en invierno, pero para adelantar esa salida de la crisis. Y como tal, y como tal, y no hemos querido concretar nuestra propuesta en la propuesta de resolución, o nuestra visión de cómo debería de encajarse ese marco o esas medidas urgentes en el plazo de un mes, buscando ese clima de confianza, algo que el conseller de Economía ha mencionado aquí en alguna ocasión, es ese efecto psicológico que evidentemente tiene parte la economía y la situación económica, ese efecto psicológico de confianza y la inversión en la creación de empleo por parte de los sectores productivos.

Ya digo, no hemos querido concretar la propuesta de resolución, pero sí me gustaría brevemente relacionar qué debería concretar ese plan económico de medidas urgentes. Por una

parte, y con referencia a lo que es la administración pública valenciana, un control, reducción y ordenación del gasto público, con un análisis del coste unitario de los servicios y propuestas de ratios a conseguir para reducir el gasto corriente. Comparecencias trimestrales del Consell para dar cuenta de la ejecución presupuestaria de los diferentes programas, desde el punto de vista de la consecución de los objetivos previstos en esos programas. Plan de reducción...

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Primer Senyor Vicent Soler i Marco.)

El señor vice-president primer:

Senyor Castelló, el seu temps.

El señor Castelló Boronat:

...de altos cargos. Plan integral de reordenación del sector público valenciano, incluyendo un estudio de posibles privatizaciones de empresas públicas, y la reducción progresiva de las subvenciones a empresas y a entes públicos. Reforzar la autonomía y funcionamiento del funcionamiento de la intervención de la Generalitat perfeccionando el sistema de fiscalización y generalización de la intervención previa. El análisis de los programas, desde la perspectiva de presupuesto, base cero. Y propuestas de aplicación para el año 1995.

Y un segundo bloque de fomento de la actividad económica, de la inversión y del empleo, con un plan de fomento del empleo. Plan de choque de la formación profesional. Programa de cooperación de empresas. Plan de acceso a la financiación al crédito de las empresas valencianas, con especial énfasis a las Pymes. Programa de incentivación y fomento del acceso a los servicios externos de las industrias valencianas. Programas de seguridad de las rentas agrarias. Programa...

El señor vice-president primer:

Senyor Castelló.

El señor Castelló Boronat:

Acabo, señor presidente.

Programa de apoyo a la promoción y a la comercialización dirigido a las empresas comerciales. Programa de incremento de la oferta del suelo, como incentivo a la construcción.

Como verán, la mayoría de estos programas que he concretado en este último apartado son algunos de los que se relacionan en el PEV III; lo que se pretende aquí es adelantarlos a corto plazo, y ejecutarlos cuanto antes, para que tengan ese efecto positivo de crear confianza en la economía valenciana y adelantar la salida de la crisis.

Nada más y muchas gracias.

El señor vice-president primer:

Muchas gracias, señor Castelló.

Senyor Fuentes.

El señor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Es trobem davant dues propostes de resolució del Grup Parlamentari Popular, a les quals s'anem a oposar, i la meua obligació és explicar les raons. Per què? No per capritx, sinó perquè hi ha raons, i serioses.

La primera. Respecte a la primera, que és la 341, vostés plantegen ací, és clar, dintre de la proposta de resolució va l'exposició de motius i la proposta, però s'entenc claríssimament que vostés demanen, abans de res, que trimestralment s'informe. Jo només li demanaria calma i tranquil·litat, senyor diputat, calma, senyors del Grup Popular.

Primer, conegam el Pla, o el Programa Econòmic Valencià III, conegam-lo, després vostés saben que quan es presenta ací el Programa Econòmic Valencià podrem presentar propostes de resolució; en eixes propostes vostés poden presentar de quina forma volen que es faça o no es faça. Sigam una seqüència lògica, no comencem a dir que davant de la immediata..., per favor, hi ha un tràmit reglamentari que vostés allí poden plantejar eixa proposta i seria raonable. En segon lloc, vostés saben que eixe Programa Econòmic Valencià tindrà una execució pressupostària anual. És un programa, però la seua execució completa es farà dintre de la Llei de pressupostos cada any, encara que hi hagen programes plurianuals, i vosté sap que la Llei de pressupostos arreplega un article concret on es diu de quina forma s'informarà de l'execució pressupostària. Segon argument.

En tercer lloc, vosté sap que d'eixe Programa Econòmic Valencià es deriva, en relació a la CEE el que es diu un programa operatiu dintre del marc comunitari de recolzament, i en eixe marc o programa operatiu es fiquen les fixes respecte a la finançació, objectius, mesures, etcètera.

I és clar no li accepte el que vosté ha dit que era la qüestió de fons en este punt, i era que havia hagut una irresponsabilitat del Govern; en absolut, el Govern ha complert amb estricta responsabilitat les seues funcions. Vosté sap el que és un PDR? Vosté sap el que diu el Reglament 2.052/88 del Consell de 24 de juny de 1988 de la CEE? Que és responsabilitat del Govern de cada país, o de la Comissió Europea, si un país no ho fa, el PDR, i el que fa el Govern central és demanar línies genèriques d'acció a cada comunitat autònoma, perquè la responsabilitat és del Govern central. El PDR té línies generals. I quines línies generals va a defensar el meu Govern? Les línies generals que diu el seu programa, el seu programa d'investidura i su programa electoral.

Entrem a la segon proposta de vosté dins de la meitat del temps, he procurat dividir en dos minuts cinquanta, en dos minuts i mig cada una d'elles. La segon proposta de vostés, ho dic perquè a este li vaig a dedicar la meitat perquè vosté ha hagut de fer un telegrama tan fort del pla perquè ha dedicat quatre minuts a explicar la informació trimestral. ¡Home!, això és una visió preponderada de quina té importància. Vosté ha parlat molt de la informació trimestral, i al seu pla de lluita s'ha dedicat telegràficament i fora de temps, cosa que vosté és lliure de repartir-se el temps.

Vosté diu en esta proposta, que davant la greu situació econòmica per la qual travessa la nostra economia, les Corts, que presente el Consell en un mes un Pla econòmic de mesures urgents. I vosté en un minut o dos ha fet el telegrama. Vosté sap que el Programa que vosté demana és els pressupostos de la Generalitat de 1994, que discutirem en desembre de 1993? cCar que no, perquè vostés s'oposaren. Però açò, qui en esta Cambra va a negar-ho, que per a vostés... Vostés resulta que tot el que han demanat en eixes programa, per tot allò que jo m'he anotat i he escoltat parlava de "plan de choque en formación profesional", "de actuaciones y ayudas a la empresa"... Què vostés estaven sords quan vam debatre tots els programes i votarem tots els programes de subvencions a les empreses, d'ajudes en formació professional ocupacional, 40.000 milions de pessetes. D'ajudes als sectors productius. De manteniment de solidaritat. Per favor, si el que vosté està demanant ací és el que discutirem i aprovarem, amb una diferència, senyor Castelló, una, molt clara, i és que vosté ha desaprofitat una altra vegada més l'ocasió, l'ocasió -i un minut em falta-, ha desaprofitat vosté l'ocasió, senyor Castelló, de quadrar les xifres que ja vam dur, allò que diu la debida resposta en el debat de totalitat, encara estem esperant que vostés quadren les xifres del debat de totalitat, vosté o el seu

líder màxim, on eixe pla de xoque les xifres no quadraven, ni per davant ni per darrere.

Senyores, ja que presenten el mateix refrit un temps després almenys diguen, "ara, que ja hem tingut temps, dos mesos després, mire, anem a quadrar-li-ho". No, vosté continua dient el mateix que digué en desembre, i al mateix temps agafa com a propostes pròpies el que ja és llei, ajudes a les empreses, subvencions, tipus d'interès, pla de formació professional. Per favor, senyor diputat, novetats cap.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Senyor Castelló.

El senyor Castelló Boronat:

Gracias, señor presidente.

Señor Fuentes, a ver si en esta ocasión tengo más fortuna en la división del tiempo, porque no ha sido, desde luego, en ningún momento la intención de este diputado el dividir el tiempo de forma que le diera más o menos importancia a una cosa o a otra, ya se sabe que cuando se sube a la tribuna y con poco tiempo es difícil de explicar, y en este caso sobre las dos propuestas, todo lo que se tenía intención de decir.

Sobre el PDR, o la propuesta de los fondos europeos, yo creo que usted se ha confundido; yo no he dicho en esta tribuna que haya cometido el Gobierno Valenciano irresponsabilidad sobre el PEV he dicho sobre el PDR. Y se lo digo porque yo tengo aquí el documento del PDR que le solicité a la Consejería de Economía y que me ha enviado. Bueno, esto, esto, por lo menos, es a lo que yo me refería, de que tendría que el gobierno haber presentado a estas Cortes, para conocimiento de estas Cortes, *a motu proprio* del gobierno, comentarlo, debatirlo y, en su caso, buscar el consenso sobre este documento. Ni más ni menos. Pero esto es porque este diputado lo ha solicitado y se lo han enviado. No he hecho referencia al PEV.

Que el plan de desarrollo regional es responsabilidad del gobierno, no he dicho que no lo sea. Lo que he dicho es que entendemos que hubiera sido conveniente, cuando además ese plan de desarrollo puede traer la financiación de una gran cantidad de dinero y el destino que se le va a dar a ese dinero, de que estas Cortes lo hubieran conocido. Yo no he negado la responsabilidad del gobierno al realizarlo. En absoluto. Creo que el señor Fuentes ha confundido los términos en los que yo me he manifestado.

Y sobre la propuesta del plan de medidas urgentes para la economía, pues, bueno, yo luego le voy a facilitar, si usted quiere, la relación que evidentemente he tenido que hacer tipo telegrama. Pero también he dicho que no la hemos querido concretar en la propuesta esa relación, porque entendemos que, con la solicitud de esas medidas urgentes, era suficiente para poder luego debatir si las medidas urgentes eran o no eran convenientes. Y no queríamos tampoco encorsetar. Hemos dicho que era nuestra visión de cuál debería de ser ese plan de medidas urgentes.

Sobre el tema del presupuesto, señor Fuentes, los presupuestos de 1994, está claro que hay algunos programas presupuestarios que tienen que ver con algunas de las cosas que yo he dicho, pero no con todas ni mucho menos, pero no con todas ni mucho menos. Y en la referencia que ha hecho a cuadrar las cifras y ya me dirá usted a qué cifras se refiere y qué cifras tienen que cuadrar la oposición. Quien tiene que cuadrar las cifras es el gobierno. Y a quien no le cuadran es al gobierno. Y nosotros estamos aquí para denunciar que no le cuadran las cifras. Pero en nuestro caso no tenemos que cuadrar ninguna cifra, porque de momento no hemos dado ninguna cifra en concreto. Hemos dado líneas por donde debe de ir...

El senyor vice-president primer:

Senyor Castelló...

El senyor Castelló Boronat:

...la política del gobierno.

El senyor vice-president primer:

Senyor Castelló, el seu temps.

El senyor Castelló Boronat:

Gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Senyories.

Entrant per allò darrer que vosté ha dit. No. Per allò darrer, no. Pel principi. Pitjor ho fica, senyor Castelló. La irresponsabilitat política no és del govern, sinó del seu grup. Perquè vostés estan fent iniciatives individuals en lloc de beneficiar a la Cambra, que som tots els diputats, dir: "Senyor conseller, senyor govern, enviem...". I vosté ho demana a títol particular. Té tot el dret a fer-ho. Però ací vosté està en representació d'un grup polític, d'unes idees i d'uns electors. Vosté, dins la política del control al govern, té el Reglament al seu abast per a dir.... I ara vosté ací, al cap del temps, no dir de sobte: "És que tinc un document que m'han entregat." Per descomptat que vosté pot tenir-ho.

Però jo crec que, com a responsabilitat política que vostés tantes vegades diuen que han de complir la tasca d'oposició al govern, ara és un moment de no fer una oposició individual, del document individual que jo li he demanat, sinó el meu grup i la meua iniciativa política. És una iniciativa que, quan diuen que li la tallem, ens retiren coses, no ens deixen... I una que la tenen al seu abast, al final diuen: "No ho hem presentat". Quan és responsabilitat del govern entrar en una negociació amb el govern central respecte a les línies generals del PDR. Sí que sabia exactament el que jo volia dir.

Ara, vosté ha parlat de l'altra part, que és la part més important. I és allò del pla econòmic este de mesures urgents. Només li diria dues coses breument.

En primer lloc, sap vosté que en el darrer trimestre del 1993, l'EPA -informació recentíssima d'avui-, només hi ha dues comunitats autònomes en tota Espanya que han augmentat la població ocupada i ha disminuït l'atur? Ho sabia vosté que n'hi ha dues només i una és la valenciana? Tant que vostés diuen enfonsats. Sí, senyor. En el quart trimestre del 1993 augmenta en 17.000 persones la població ocupada, en el quart. I a tota Espanya ha disminuït en 153.000. L'única comunitat. L'atur a la Comunitat Valenciana ha disminuït en 5.000. A tota Espanya augmenta en 136.000. Quan vostés diuen que ací anem sempre pitjor. Ha ficat vosté hui també.. poca oportunitat ha tingut quan ha dit això, justament quan l'última data que coneguem de l'EPA no diu exactament això.

Més encara, per no entrar a fons. Si vostés van per la via d'estar repetint permanentment plans de xoc, provocaran vostés entre el pla de xoc que presentarem a Madrid, que tinc ací la referència, i el pla que presenten ací, provocaran una reacció en cadena que els va dur al "caos". Possiblement s'estavellaran amb tant de pla de xoc en eixa reacció en cadena que vostés es nyuguen entre vostés, que tractent de traduir al valencià, encara que està en castellà, el pla de xoc presen-

tat a Madrid i, al final, de xoc en xoc al "caos". S'estavelleran, senyor populars.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Votem, en primer lloc, la proposició 25.341. Comença la votació. Per 22 vots a favor, 32 en contra i 4 abstencions es rebutja esta proposició.

A continuació votem la proposició 348. Comença la votació. Per 26 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció es rebutja també esta proposició.

Proposició número 25.336, del Grup Nacionalista Unió Valenciana.

Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats, era un costum antic, hui ja desús, que en els parlaments polítics es fera utilització de citacions de personatges il·lustres. A mi m'agradari hui citar un il·lustre diputat d'esta Cambra expert en temes agrícoles, fins i tot expert en temes de política internacional i que, amb molt de gust, vaig a llegir les seues paraules perquè pense que són la millor defensa per a esta proposta que presenta Unió Valenciana hui, igual que també la presentarem l'any passt.

I diu així l'il·lustre diputat a què tinc la satisfacció de fer la citació: "Senyores diputades, senyors diputats. Per a manifestar al grup proponent -que erem nosaltres-, que estant d'acord amb el fons de la proposta de resolució presentada, bàsicament per les mateixes raons ja assenyalades insistentment pel Grup Socialista, també recollides en la seua intervenció pel senyor Héctor Villalba, i que són raons òbvies, son raons òbvies sobretot si tenim en compte que estem en el procés d'adaptació a la nova situació econòmica del món rural valencià, d'adaptació a la seua articulació. Estem en el punt, diríem, processal intermedi en allò que hem pres una resolució de caràcter legal per la qual extingim les cambres agràries i fa falta que aparega la manera en la qual es va articular en els municipis els interessos del sector agrari amb els legítims representants democràtics de la població, que són els ajuntaments".

Continua la citació: "Dic que en eixe punt en què ens trobem és obvi que fa falta la llei de Consells Municipals Agraris. És un compromís que hem pres en diferents ocasions i que avui ací reiterem. I l'única cosa que li demane al grup proponent és que la paraula que diu "exigeix" siga corregida per la paraula "instar", que quede: les Corts Valencianes insten el govern valencià al compliment, en la mesura que entenem que és el llenguatge que correspon al legislatiu en relació a l'executiu".

Pense, senyories, que des de la humilitat d'un grup de set, com el president Lerma ens recordava, no ens cap major satisfacció que utilitzar els arguments d'un grup de quaranta-cinc.

Per tant, espere el vot favorable de ses senyories.

I moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Encara que no ho ha dit el senyor Villalba, les paraules llegides són meues. Per tant, le agraiisc la citació. I eixes pa-

raules foren dites fa un any aproximadament. I en el moment en què les vaig dir corresponien tant al meu pensament com allò que era la línia d'acció immediata en aquell moment en allò que era el disseny de política agrària en allò que significa articulació del sector en eixe terreny.

Un any després les coses ja no són iguals. I ens trobem en un moment en què està desenvolupant-se tota una sèrie d'aspectes en la política agrària, alguns d'ells molt significatius i importants, com ha estat la recent aprovació per part d'aquesta Cambra de les explotacions agràries preferents o com és l'adaptació també produïda per aquesta Cambra en el procés d'extinció de les cambres agràries locals i el futur dels seus funcionaris i el seu patrimoni.

I eixe és un marc novedós que està fent que els Consells Municipals Agraris, que jo pense que continuen sent una necessitat... I no sols pense que continua sent una necessitat, sino que, de fet, hi ha més de tres-cents Consells Municipals Agraris constituïts en estos moments en uns altres tants municipis valencians. En concret les xifres més recents que jo tinc són que hi ha cent-sis Consells Agraris Municipals a Alacant, vuitanta a Castelló i 190 a València. Això fa un total de 376 Consells Agraris Municipals constituïts.

Dic, doncs, que continue pensant que convé tenir una norma bàsica reguladora d'eixos Consells Agraris Municipals. El que ocorre és que en este procés d'adaptació que s'està efectuant, possiblement és prudent esperar un assentament de les línies en desenvolupament, i en funció d'eixe assentament arribar a eixa norma reguladora.

Per tant, insistint en la bondat d'eixa figura de Consell Municipal Agrari com vehicle d'articulació dels interessos i competències municipals amb allò que és la realitat del sector agrari en cada terme municipal, crec que també la prudència aconsella que eixa norma reguladora bàsica prenga un temps per a poder ser produïda de la millor de les maneres.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.
Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Acabava vosté l'any passat demanant-me canviar "exigir" per "instar", i prova de la nostra bona voluntat li deiem: "Vosté demana que canviem formalment i com a una espècie d'esmena tècnica que on diu 'les Corts Valencianes exigeixen del govern' diga 'insten al govern'". Mire, senyor Garcés, no farem *casus belli* d'una parauleta. A nosaltres el que ens importa és que vertaderament eixa voluntat que ara vosté hui reaferma es concrete en una llei que articule i vehicle eixos servicis i eixes activitats tan necessàries per a desenrotllar i activar el camp valencià. Però fixe's vosté que ja li deiem: "Per tant, acceptem que on diu 'exigeixen' diga 'insten', i esperem que l'exigència no siga una via d'escapada a la instància, perquè si és una via d'escapada ho tornarem a dir". I mire vosté per on, un any després, canviar la paraula "exigeixen" a "insten" sí que ha sigut eixa via d'escapada que ja fa un any vàrem premonitzar.

Vosté no vinga a dir que la Llei de consells municipals agraris és necessària i que ja hi ha 106 funcionant, perquè són 106 consells municipals que estan funcionant de manera no legal o *al.legal*, perquè si no hi ha una llei que els regule, jo no diré que són *il.legals*, perquè no estan incomplint una llei, però sí que diré no legal o *al.legal*, que és la mateixa cosa, perquè no tenen una legislació en què basar-se.

A mi el que m'agradaria, senyor Garcés, és que açò no fóra una espècie de mostra del que ha representat el discurs del president de la Generalitat en este debat de política general. Vosté recorda que el senyor Lerma en catorze ocasions va dir que presentaran uns projectes o uns plans? Ho recorda? Perquè va ser a penes fa dos dies. Si açò, que s'aprovà per unanimitat amb unes raons tan ben expressades per vosté mateix com ací en la tribuna ha quedat clar, ho han incomplert, jo no sé si en definitiva el que està fent el Grup Socialista en este tema és demostrar que el que va fer el president de la Generalitat l'altre dia i que nosaltres qualificàvem com el discurs de la promesa no ve a ser la concreció que això és així. Si volem que després la societat prenga seriosament el que significa un debat de política general i que les promeses del president de tots els valencians són una cosa que s'ha de complir, el que no podem fer és començar incomplint compromisos que vostés assumiren, i a més amb molta satisfacció, des de ja fa un any.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Villalba.
Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Precisar alguna de les afirmacions fetes. La primera, sobre els 376 consells municipals agraris que, segons les meues intervencions, estan constituïts, dir que estan constituïts en base al que és la capacitat pròpia de les competències municipals, estan autoregulats en funció d'acords dels ajuntaments mateixos. Per tant, tenen plena presència jurídica, tenen plena capacitat d'actuació en el seu terme municipal, dins del que són eixos acords dels ajuntaments. El que jo afirmí i he tornat a afirmar és que possiblement siga positiva i necessària una norma reguladora bàsica que articule uns mínims que serviquen per a tots eixos consells municipals agraris ja constituïts i els futurs que puguen constituir-se.

Dit això, he d'assenyalar que els acords són per a complir-los, i que els compromisos o són fermes o al final hi ha una incredulitat absoluta, no sols per nosaltres mateixos sinó per la societat mateixa. Per tant, convé que el que són acords i compromisos es porten a terme. Però també és ben cert que el moment o el temps necessari per a fer això no depén exclusivament d'una afirmació o de la voluntat d'una persona, sinó que hi ha tot un context dins del qual se situa eixe compromís, i eixe context jo he afirmat que hui no és el mateix que fa un any, i en eixa mesura hi ha un temps necessari perquè les coses puguen quallar.

En eixa mesura, doncs, crec que el que és el sentit expressat en anteriors ocasions i en esta és un sentit útil i vàlid, i que la meua confiança està que això arribe un moment, arribe el temps just on s'articule per a afavorir de la millor manera els interessos dels llauradors valencians i fer possible que les competències que en matèria agrària tenen els ajuntaments s'exercisquen de la millor manera en col.laboració i en combinació amb eixos interessos sectorials dels llauradors valencians.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Votem la proposició 336 del Grup Nacionalista Unió Valenciana. Comença la votació.

Per 24 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció es rebutja la proposició.

Passarem a debatre ara la darrera proposició viva que li queda al Grup Esquerra Unida, la 282. A esta presidència ha arribat una transaccional sobre la 282, que supose que és de coneixement del grup proposant mateix.

El senyor Botella Vicent:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

A la proposta de resolució inicial que Esquerra Unida presentava efectivament s'ha fet una esmena transaccional en el sentit de declarar la marjal de Pego-Oliva com a parc natural dintre dels pròxims tres mesos.

Nosaltres, en definitiva, el que plantejàvem en la nostra proposició era la mateixa cosa, fent referència a la resolució aprovada ja el 25 de febrer de l'any 1992, que com tots vostès recordaran i a més a més no és una qüestió que es va plantejar solament en aquella ocasió, sinó en diferents ocasions, i per tant, considerem que el fet que en estos moments s'aplegue a un acord en esta matèria respecte a la declaració de parc natural en un termini de tres mesos, creiem que ja és el final definitiu d'este tema, que ha vingut tantes voltes a esta cambra que jo diria que ja s'ha fet vell en el temps, i que és important sobretot que un entorn ecològic com el que representa aquella marjal siga definitivament protegida i siga declarada com a parc natural.

Per tant, el que demanem és el vot majoritari d'esta cambra, si pot ser unànim, perquè siga declarat parc natural i, en definitiva, que siga aprovat pel conjunt dels diputats.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Botella.

Votem la proposició resultant, la nova versió, en els termes que ha llegit el senyor Botella. Comença la votació. Per 34 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions és aprovada.

Senyor Arenas, té la paraula.

El senyor Arenas Ferriz:

Para explicación de voto del Grupo Parlamentario Socialista, que había presentado una propuesta de resolución en el término de declarar la marjal de Pego-Oliva parque natural dentro de los próximos seis meses.

Como consecuencia del acuerdo que ha habido entre los dos grupos se ha mejorado, entiendo yo, la que había presentado inicialmente Izquierda Unida, puesto que se pasa el nivel de protección de paraje a parque, y permite una mayor y mejor participación ciudadana al constituir una junta rectora que la posibilidad del parque facilita.

En definitiva, se trata, por lo tanto, a través de la propuesta, que por eso la hemos votado afirmativamente, facilitar a los poderes públicos unos mecanismos de actuación que permitan cuanto antes resolver la declaración de zona de protección a través de la figura de parque de esa zona de la marjal de Pego-Oliva.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Arenas.
Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president.

Una volta més hem de lamentar que no s'aplique el reglament per a tots igual, perquè el Grup Socialista tenia oportunitat d'haver fixat la seua posició perquè era un dels propo-

ques en este cas intervendrien abans, i solament aquells que no tenien l'esmena absorbida per la transaccional podien explicar el vot, cosa que ara no s'ha aplicat d'eixa manera.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Proposta de resolució 303 i 304, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Picher.

El senyor Picher i Buenaventura:

Senyor president. Demane que es passe a votar directament el Projecte de llei de la família. (Remors.)

El senyor vice-president primer:

Vegem. Això són propostes de resolució o proposicions, i en este cas el Grup Socialista demana que es debaten conjuntament dos. Una d'elles, la 304, consta a esta presidència que té transaccionada un nou text. Per tant, quedaria a votar separatament i en condició diferent la 303, que efectivament parla d'un acord perquè s'aprove i es presente a estes Corts un projecte de llei, abans que acabe la present legislatura, sobre la família. Però hi ha la 304 que té una nova redacció.

Per tant, li pregunta esta presidència al Grup Socialista en quines condicions vol que fem el debat. O senzillament no hi ha debat? Vol que es voten directament les dues proposicions no de llei?

El senyor Picher i Buenaventura:

Senyor president. Que es voten directament les dues per separat, i en acabant, d'una, faria explicació de vot.

El senyor vice-president primer:

Senyor Picher, vosté és el que fa la proposta; per tant, vosté té ara l'oportunitat de presentar allò que posa a consideració de la cambra, a la seua discussió. Té ara l'oportunitat de fer-ho, i si té ara l'oportunitat de fer-ho, no la tindrà després. (Remors.)

El senyor Picher i Buenaventura:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

L'objectiu del Grup Parlamentari Socialista al presentar el Projecte de llei del voluntariat és perquè creem que és important que esta qüestió es regule, perquè a més, dins de les qüestions legals que va a desenvolupar esta llei, obligarà a la Generalitat a fomentar i a regular les funcions del voluntariat social perquè col·labore amb les administracions públiques en la tasca d'investigació i de prestació dels serveis socials.

Al mateix temps, des del punt de vista polític, existix en l'actualitat un singular desenvolupament de les organitzacions voluntàries com a expressió de solidaritat primària entre els ciutadans. Les conquestes de l'estat del benestar sols es poden mantenir amb una participació activa. Per tant, la profundització de la democràcia comporta el foment de la participació ciutadana a través d'organitzacions solidàries.

La finalitat —no cap dubte— d'esta llei seria, en primer lloc, afavorir el desenvolupament de l'acció voluntària en els serveis socials i en la funció social de les organitzacions, regular les mesures de foment de recolzament, control i participació pel que fa les organitzacions solidàries, garantir el funcionament democràtic de les organitzacions i amparar els drets dels voluntaris i dels usuaris, així també com establir els mecanismes de col·laboració entre les organitzacions voluntàries i les administracions públiques.

Per tant, esta llei haurà de comportar una sèrie de mesures bàsiques i de recolzament que seran: convocatòria anual de

subvencions, realització d'investigacions i d'estudis i de publicacions, confecció d'un catàleg públic de recursos voluntaris, assessorament tècnic i ofertes de formació pels voluntaris.

I per a finalitzar també vull explicar que, dins d'u dels apartats més importants d'esta futura llei, estaria el tema de les mesures de control, registre i acreditació de les organitzacions, justificació de les subvencions. A més per a desenvolupar totes estes mesures es proposaria crear el Centre valencià de voluntariat social, finançat amb les subvencions de les entitats públiques, donacions privades, subvencions europees i aportacions dels fons social de les caixes d'estalvi.

Per tot això, demane el vot favorable a esta proposició.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Picher.
Torn en contra, señor Botella.

El senyor Botella Vicent:

Senyor president, no és torn en contra. És perquè este grup, com a copartícep de l'esmena transaccional, vol intervenir al respecte.

El senyor vice-president primer:

Senyor Botella, ho dic perquè no he volgut comentar les paraules del senyor Maluenda abans, però és un debat reglat no al cent per cent. I ací tots, agafant-se que no està reglat al cent per cent, no expliquen que tenen una esmena transaccional, però després apareix; es defensa una transaccionada i una sense transaccionar, etcètera. Aleshores anem a col·laborar tots perquè el debat que està acabant pugam tots fer-ho...

Efectivament, havien dos proposicions presentades, una no es transaccionava i una altra sí. Vosté efectivament té tot el dret, d'acord amb la Junta de Síndics, de tindre tres minuts per a defensar la part que li correspon de la 304 transaccionada, efectivament.

El senyor Botella Vicent:

Moltes gràcies, senyor president.

Jo crec que convindrà amb mi, al mateix temps, que el meu grup ha facilitat la labor de la presidència en este debat i ha procurat complir els acords de la Junta de Síndics.

Simplement, senyories, per a intervenir en el sentit que a nosaltres efectivament ens pareix molt important el fet que estes Corts puguen debatre i aprovar finalment una llei del voluntariat, que siga una llei progressista. I, des d'eixe punt de vista, volem ja, des d'ara, oferir al Grup Socialista la possibilitat d'aplegar a un acord d'una llei que realment porte a terme tots els objectius, amb els quals en teoria coincidim, amb el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Per tant, el nostre objectiu és que esta llei siga aprovada, efectivament, dintre d'esta legislatura. I és per això que hem presentat una esmena transaccional que el que planteja és rectificar simplement el termini que planteja la proposta de resolució inicial, que deia que es presentara abans de finalitzar la present legislatura. Tenint en compte que una llei ha de tenir tot un tràmit a seguir, bastant llarg al respecte, considerem que la millor manera que este projecte de llei siga debatut i siga aprovat dins d'esta legislatura, és que abans de finalitzar el present any siga presentat davant estes Corts eixe projecte de llei de voluntariat.

Per tant, eixa és l'esmena transaccional que hem presentat, en la idea, i sobretot en la voluntat, que finalment siga una llei majoritària d'estes Corts, siga debatuda per tots i siga aprovada majoritàriament dintre d'esta legislatura, i per tant donem un servei important en esta qüestió.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Botella.
Senyor Maluenda, per a què vol la paraula?

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, per a plantejar una xicoteta qüestió d'ordre.

És que pregaria a la presidència ens aclare què és el que anem a votar, perquè és que el senyor Picher ha dit que votem este projecte de llei de la família, i no tenim coneixement que haja entrat ací a la cambra. La pròpia presidència, senyor president, si em permet, ha parlat de la proposició de llei i de la proposició no de llei...

El senyor vice-president primer:

Senyor Maluenda, per favor...

El senyor Maluenda Verdú:

¡Senyor president!

El senyor vice-president primer:

Estem acabant el debat, no exagere la nota.

El senyor Maluenda Verdú:

No exagere, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Està vosté exagerant la nota. Tot el món sabem que no es tracta d'un projecte de llei. Es tracta d'una proposició presentada en el contexte del debat de política general, que diu que es compromet perquè el govern presente un projecte de llei dins d'esta legislatura. Això ho sap tot el món. Si vosté vol exagerar la nota, l'exagera, però ja ha tingut l'oportunitat de fer-ho.

Sega.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president...

El senyor vice-president primer:

Sega, per favor.

El senyor Maluenda Verdú:

Estic plantejant una qüestió d'ordre.

El senyor vice-president primer:

Sega, per favor.

El senyor Maluenda Verdú:

El meu grup no pot votar si no ens plantegen què és el que ha de votar clarament. No sabem què va a votar-se ací. Ací ha hagut contradiccions clares de la pròpia presidència, i el meu grup no votarà si no ens diuen què és el que anem a votar.

El senyor vice-president primer:

Senyor Maluenda, esta presidència li ho explica.

El senyor Maluenda Verdú:

Això és el que li demane.

El senyor vice-president primer:

Li ho explica esta presidència a la cambra, a demanda del diputat don Rafael Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Del Grup Parlamentari Popular, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Del portaveu del Grup Parlamentari Popular, don Rafael Maluenda.

Hi ha ací, com saben vostés, dues proposicions. Una, la 303, que diu el següent:

“Les Corts Valencianes acorden que abans de finalitzar la present legislatura el Consell de la Generalitat aprovarà i presentarà a estes Corts el Projecte de Llei de la família”.

Hi ha una segona proposició, la 304, que ha estat transaccionada. I la nova redacció transaccionada diu el següent:

“Les Corts Valencianes acorden que, abans de finalitzar el present any, el Consell de la Generalitat aprovarà i presentarà a estes Corts el Projecte de Llei de voluntariat”.

Alguna senyoria no ha entés encara què anem a votar?

El senyor Maluenda Verdú:

(*Parla des de l'escó sense micròfon.*) Moltes gràcies, senyor president, per la seua aclaració.

El senyor vice-president primer:

¡Ai, senyor Maluenda! Tinga la boca més moderada. Passem a votar...

El senyor Maluenda Verdú:

(*Parla des de l'escó sense micròfon.*) He de protestar novament per la seua afirmació fóra de to en una presidència que ha de ser moderadora d'esta cambra.

El senyor vice-president primer:

Senyor Maluenda, esta presidència ha tingut paciència infinita en alguns comentaris de vosté durant tot el debat, de vosté en concret. I ara ho està fent una altra volta carregant-se de paciència amb vosté.

Està exagerant la nota, li ho torne a dir, i ací estan de testimoni tots els seus col·legues.

Passem a votar ambdues proposicions. La primera... Però, la 303.

Comença la votació. Per 59 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions s'aprova la proposició.

I ara votarem... Vol?

De la 303.

Té dret a parlar.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Vaig a explicar quina ha estat l'abstenció del Grup d'Esquerra Unida front aquesta proposició no de Llei.

En primer lloc, tot i compartint la necessitat d'ampliació i millora dels serveis socials al País Valencià, tot i compartint la necessitat que es facen unes mesures de protecció a la família, tenim una sèrie de dubtes raonables sobre què és el contingut de la Llei que vol proposar el Partit Socialista i que li demana el govern valencià; dubtes més que raonables avalats perquè el representant del Partit Socialista no ha volgut explicar el context d'aquesta proposició de resolució davant aquesta cambra.

I els dos dubtes raonables fan referència, en primer lloc, a què és el que es va a entendre dins d'esta Llei per família? Allò que suposa els valors tradicionals d'un nucli androcentrista que prén posició front uns valors que discriminen a la dona, és a dir, allò que en el franquisme era el que des de Ràdio Nacional s'emetia a través del programa *Matilde, Perico i Periquín* o el las diatribes del señor Guerra Campos. O pel contrari quan parlem de família estem parlant d'un nucli estructurat de convivència estable que vol dir mares fadrines, que vol dir

parelles de convivència, que vol dir les famílies monoparentals, que vol dir també nuclis amb vincles legals, però també convivències de fe? Ahi hauré de filar molt prim.

També, i és molt perillós, en el context en què el senyor Lerma va pronunciar allò que deia la Llei de protecció a la família, i que diu expressament “la família assumix el 75% dels serveis i atencions socials”. No és veritat. Això no ho assumix la família, ho assumixen les dones.

I molt d'ull, eh! Perquè una Llei de protecció a la família com es diu dins del context d'aquest discurs pot ser una llei antifeminista i pot ser una llei contestada per més del 51% de la població. Perquè s'ha de tenir en compte una cosa, és difícil defensar els valors tradicionals i que siga la dona la que s'encarregue, com habitualment, dels serveis socials, i al mateix temps parlar de democràcia paritària, d'igualtat d'oportunitats.

Si no es fila molt prim en el contingut d'esta llei, i per això ens hem abstés, segurament, senyores diputades socialistes, hi hauran menys dones en les institucions i menys dones representatives.

I, per últim, una reflexió. ¿Fer oportunisme polític, intentar ultrapassar les fronteres dels adversaris per a fer-se en la mà totes les banderes, totes les senyeres i tots els penons, pot ser que al final sols conduísca perquè el adversari siga un mateix, perquè acaba d'ocupar un terreny de joc que no li pertoca, fent renúncia a totes aquelles coses per les quals lluita la societat, els ciutadans i ciutadanes progressistes d'aquest país! Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Senyor Picher, per a què vol la paraula?

El senyor Picher té la paraula perquè, a pesar de ser el torn d'explicació de vot, ha entrat en contradicció i ha entrat polèmica amb el Grup Socialista.

Té tot el dret a la paraula.

Senyor Picher, té la paraula.

El senyor Picher Buenaventura:

Senyor president. Senyores i senyors diputats.

Possiblement siga el primer viatge en esta cambra on es critique, es facen judicis de valor, judicis temeraris sobre una Llei que no es coneix. Jo crec que açò dins de la pràctica parlamentària és una cosa inusual. Al llarg de les últimes legislatures, esta cambra ha aprovat proposicions no de llei instant el govern que es facen determinades lleis, sense que es presente el projecte ací. Temps hi haurà en el tràmit parlamentari per a què les seues senyories crítiques, aporten, suprimisquen, addicionen, etcètera, etcètera. Però per a mi és una sorpresa, i a més de la forma que s'ha fet, el criticar una cosa que es desconeix.

I a mi em sembla que parlar d'oportunisme, parlar de demagògia, ultrapassar les fronteres o les barreres ideològiques, per anar més enllà; jo no sé el què vol dir, senyora, jo no ho sé el què vol dir. Però a mi em pareix que és una temeritat, des del punt de vista parlamentari, que vosté pose «a caldo» —en el bon sentit de l'expressió— una cosa que no ha eixit encara i que no ha nascut. No siga tan impetuosa. No actue d'eixa forma, perquè s'equivoca hui i s'equivocarà en el tràmit de la Llei. I no vinga ací ara a plantejar temes que jo no sé si van a eixir o no van a eixir; perquè ací sempre si «el Pisuerga passa per Valladolid, canya». El tema del feminisme per a vosté es coneix que és una fixació, ha d'eixir sempre. Doncs a la millor no ix, ja es farà una Llei específica en el tema de feminisme per a què vosté ací aboque tota la seua imaginació al respecte. Però no ara, no toca, no toca. Per tant, crec que s'ha

equivocat des del punt de vista parlamentari i ha fet una intervenció prou desafortunada.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Picher.
Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Senyor president.
Senyores i senyors diputats.

Home! Jo supose que no és vosté qui per a jutjar la meua caracterologia. Jo sóc impetuosa, ferma, decidida, fins i tot quan defense allò que em crec profundament. Aleshores, pense que això no és desafortunat. Pot ser que altres diputats estiguen defensant les coses sense creure-s'ho massa i poden permetre's floritures versallesques. Jo reconec que allò del feminisme és una cosa que no sols em crec, sinó com a dona ho he defensat des que era xicoteta. I efectivament, no és un problema de fixació, és un problema de fermesa en les conviccions.

Deia vosté que no sabia per què jo feia judicis de valors. Jo no he fet judicis de valors. Nosaltres no hem votat en contra, ens hem abstés, i ens hem abstés perquè precisament el fet que vosté no haja sigut capaç d'explicar perquè es presentava la Llei avalava molt raonablement quines eren les nostres presumpcions respecte el contingut. Perquè no han sigut ni el suficientment valents d'eixir a la trona i dir per què presentaven aquesta Llei. I jo tinc tot el dret del món, precisament perquè a més està *contextualitzat* en el debat del senyor Lerma, a dir que molt d'ull perquè si la Llei va per ací nosaltres no sols ens oposarem, sinó que farem un intent de plantejar front a la societat, que s'està fent deixació d'aquelles coses que han de ser signes d'indentitat de la dreta, com és la lluita per la incorporació de les dones a tots els àmbits, i pel paper de la igualtat en mans d'un oportunisme polític.

I ho dic com ho pensem i si a vosté no li sembla bé, és el seu problema. Segurament vosté no sé si entén o no el que jo vull dir, a la millor el seu grup hauria de buscar a vegades un altre diputat que siga capaç d'entendre el que vol dir el feminisme, i que siga capaç d'entendre realment que les reivindicacions de les dones no són per a posar-les en un paper, sinó que quan vostés diuen que les defensen, com a mínim s'ho haurien de creure, com passa en aquest cas al Grup d'Esquerra Unida.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.
Senyor Picher, per a què vol la paraula? (*Remors.*)
El torn de rèplica s'ha esgotat. Vosté l'ha iniciat, i la dúplica l'ha feta la senyora Marcos. No té dret a la paraula.
Senyor Lamparero, per a explicar el vot. (*Remors.*)
Ja ho entenia la presidència, ja ho entenia.

El senyor Lamparero Lázaro:

Gracias, señor presidente.

Bien, este diputado, para no hacer juicios de valor, antes de votar esta Proposición no de ley, ha acudido a los textos de los cuales podía obtener lo que encerraban estas propuestas. Y entonces, nosotros lo que queremos explicar aquí hoy, esta mañana, es que nosotros hemos votado sí a esta propuesta de resolución que ahí está el gobierno para que presente un Proyecto de ley de familia. Pero que nuestro proyecto de familia es el que viene en nuestro programa de gobierno. Lamento que no esté el presidente para que sepa que este partido tiene un programa de gobierno.

Desde luego, lo que no estamos de acuerdo es con lo que dicen ustedes en su programa, en este programa que ustedes iban por ahí por las comarcas de la comunidad explicando, donde habla de la familia como elemento reproductor de actitudes que frenan el progreso. Desde luego con ese concepto de familia no vamos a estar de acuerdo. Estaremos de acuerdo con que se presente un Proyecto de ley de familia, pero no con el concepto de familia que ustedes tienen, y desde donde ustedes proceden. Y que vale con leer textos que animan su filosofía, textos por ejemplo donde se decía de abolir la familia, de abolir la explotación de los hijos por los padres, de que...

El senyor vice-president primer:

Senyor Lamparero.

Ja sé que és molt difícil i que estem tots cansats, però està en el torn d'explicació de vot. Abans també s'ha generat unes dúpliques i unes rèpliques justament perquè no s'estava el diputat que li ha precedit en l'ús de la paraula, en l'ús concret de l'explicació de vot. Ara, vosté està generant una polèmica amb altre grup parlamentari que té la llibertat de fer, però que no tenim la tradició d'utilitzar-la en este torn.

Pot continuar...

El senyor Lamparero Lázaro:

Gracias, señor presidente.

Pero cuando el grupo proponente renuncia a explicar el modelo de familia, presenta una propuesta de resolución sin exposición de motivos y obliga a los grupos a votar solamente el contenido de una propuesta sin saber qué anima el contenido de esa propuesta, nosotros tenemos que venir aquí a explicar cuál es nuestro modelo de familia, y por tanto cuál es lo que no es el modelo de...

El senyor vice-president primer:

Senyor Lamparero.

No cal que li explique a la presidència. La presidència l'ha advertit del que pot generar-se com a conseqüència de la seua actuació.

El senyor Lamparero Lázaro:

Con mucho gusto aceptaré el debate, señor presidente, si hay desde luego réplicas sobre la cuestión. Claro, aquí en esta tribuna se ha escuchado a miembros del grupo proponente de esta propuesta hablar de lo que yo les he comentado, señores diputados.

Señoras y señores diputados, aquí se ha dicho que la familia era un elemento reproductor de actitudes que frenaban la socialización de la educación, por ejemplo, se ha dicho aquí, está en el *Diario de Sesiones*. Se dice en el programa 2.000 que ustedes defienden, naturalmente, se dice lo que se dice. Se dice que las instituciones en las que ha estado enmarcado el papel social de la mujer, matrimonio y familia, esposa y madre, han de sufrir grandes cambios; la aparición de instituciones semejantes a las anteriores pero de rostro más amable es un hecho significativo. Y defienden ustedes la presencia de nuevos modelos de convivencia variados y distintos al familiar que pueden ser un elemento favorecedor de la independencia de la mujer y del varón. Eso es lo que defienden.

Entonces, ustedes, cuando proponen esa Ley o cuando van a hacer la propuesta de esa Ley han de venir aquí y tener la coherencia parlamentaria de defender la propuesta en estos términos, con su exposición de motivos. Eso es lo que tienen ustedes que defender, y no venir aquí «a la chita la llana» a presentar una propuesta de resolución para después vender unanimidades. Este es el último acto, el último conejo de la chistera del señor Lerma. En su discurso, no tenía nada nuevo

que añadir y añade lo de la Ley de la familia, que después ustedes no saben explicar realmente qué es lo que quieren con ella.

Gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Lamparero.
Senyor Picher.

El senyor Picher i Buenaventura:

Senyor president.
Senyores i senyors diputats.

Mire, el seu grup ha presentat ací una Proposició no de llei per a què es cree una Llei de drogo-dependències, i l'ha presentada en tres línies, i no ha explicat què és el que entén el Grup Parlamentari Popular del que va a fer d'eixa Llei. Aleshores, ¿per què ara vosté està imputant-nos una cosa que vostés l'acaben de fer fa un moment? Si vostés ni en una línia han posat en què va a consistir eixe Projecte de llei de drogo-dependències. ¿Però com vostés ho presenten, i ara a nosaltres ens està acusant del mateix que vostés han fet? Això només és un acte de cinisme parlamentari. Si ho acaben vostés de fer!

Mire, la llauna que ens ha fet ací sobre la família, doncs ha retractat molt bé els seus orígens polítics i tot allò que s'ha ensenyat al llarg de molts anys...

El senyor vice-president primer:

Senyor Picher, senyor Picher.

He d'emparar a les senyories. No faça arguments *ad hominem*. Vaja vosté al debat de les idees i al de les propostes normatives o del que és típic d'un debat parlamentari, però no a les persones. Per favor, continue.

El senyor Picher i Buenaventura:

Molt bé. Jo el que vull dir-li és que vosté ací traga ara un llibre del programa 2.000 i diga que és eixe el programa de la Llei que nosaltres anem a elaborar ací en estes Corts, és una cosa que no té sentit. Però per ací no ens van a agarrar. Ara, a la millor vostés fan com els seus homòlegs anglesos, allò del *back to basics*, *volver a los principios*. Doncs tot això que vosté està parlant ací no és ni més ni menys que *volver a los principios anteriores*. Per ací no ens van a agarrar. Per tant, jo crec que vosté ha tractat d'utilitzar l'exposició de motius per a soltar-nos ací allò del *back to basics* i de *volver a los principios*. I en *volver a los principios*, per ací s'equivocaran sempre, sempre. I en imputar al Partit Socialista o al Grup Parlamentari Socialista la destrucció de la família, per ací s'equivocuen també. I això no és ni més ni menys que conservadurisme i reaccionarisme del més dur. Perquè a vostés, quan els rasquen una miqueta, de seguida els ix el que són des del punt de vista polític.

El senyor vice-president primer:

Senyor Picher...

El senyor Picher i Buenaventura:

Res més i moltes gràcies.
(*Remors.*)

El senyor vice-president primer:

Senyor Lamparero.
(*Remors i rialles.*)

El senyor Lamparero Lázaro:

Gracias, señor presidente.
Señoras y señores diputados.

Señor portavoz del Grupo Parlamentario Socialista, usted no puede explicar aquello que no cree. Por eso ustedes no han podido ni hacerle una exposición de motivos a la propuesta de resolución, ni ha sido usted capaz de salir a la tribuna a defenderla porque usted no puede explicar aquello en lo que no cree. Y yo le llevo a usted a sus textos, a sus proyectos, a aquello que ustedes han defendido no hace mucho, hace cuatro días, por todos los pueblos y ciudades de esta comunidad. Y como ustedes no pueden explicar aquello que no creen, sino sencillamente en el discurso del señor presidente aparece un elemento novedoso, en búsqueda de una primera página de cualquier medio de comunicación. Como ustedes no pueden explicar aquello que no creen, me viene usted hablando ahora de que carecemos de programa o que carecemos de proyecto de la droga que no tiene que ver absolutamente nada con esto.

¡Claro que lo tenemos! Está escrito, yo con mucho gusto se lo haré llegar (*Remors.*) A ustedes les avergonzaría salir a la tribuna a explicar cuál es su modelo de familia en estos momentos. (*Remors.*) Les avergonzaría, sí señor, sí señor Picher. Claro, mire, un viejo socialista que estuvo presente, y alguno de los de aquí seguramente conocerá a alguno que estaría presente, le tendría que explicar a usted cuáles eran los epígrafes de la pizarra de Suresnes. Se lo tendría que explicar a usted, y vería usted cómo se avergonzaría en estos momentos de decir lo que está diciendo. (*Remors.*)

Pero en fin, nosotros hemos votado que sí, porque estamos en el año internacional de la familia, y es un buen motivo que las instituciones se preocupen del elemento social más importante que tenemos actualmente y más agredido por las políticas que ustedes han estado desarrollando en estos últimos años. (*Remors.*) Sí. Y yo le voy a hacer, yo les voy a dar un consejo, y es que extiendan ustedes esto a su próximo congreso federal del partido, porque no hay una sola línea escrita en ningún programa de gobierno del Partido Socialista que hable de la necesidad de presentar una Ley de familia. Y ustedes se pueden convertir en el próximo congreso del Partido Socialista en la avanzadilla de esta cuestión. Sería bueno.

Gracias, señor presidente.

(*Remors.*)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Lamparero.

Passem a debatre la proposició... passem a debatre la proposició 354 del Grup Popular. Senyor Gómez. (*Remors.*) Senyor Gómez, resulta que el debat anterior incloïa dues proposicions de llei, i just després de votar la primera s'ha iniciat este debat i ha quedat pendent la votació de la segona. Pertoca ara votar la segona.

Votem ara la proposta de resolució 304, en la versió que s'ha transaccionat.

Comença la votació.

Per 63 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és aprovada.

Ara sí, senyor Gómez Guarner, té la paraula. Proposta de resolució 354.

El senyor Gómez Guarner:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados, la propuesta de resolución que voy a defender se refiere al Plan Agrario Valenciano 1994-2000, y agradezco la oportunidad de que acaba de entrar el conseller de Agricultura en este mismo momento.

Pues bien, si hiciéramos, quizá, una encuesta por todo el territorio de la Comunidad Valenciana, y preguntáramos qué es lo característico del nuevo conseller de Agricultura, Pesca

y Alimentación, yo creo que en el sector agrario nos encontraríamos con que la respuesta sería unánime, pues ha sido un señor, conseller, que fue nombrado en verano, y que a lo largo de todo el verano se ha dedicado a recorrer frenéticamente todos los pueblos, prácticamente todos los pueblos de nuestra Comunidad, enseñando un documento y hablando sobre un documento que él llamaba Plan agrario valenciano 1994-2000. Yo creo que ese sería, con carácter general, cómo en este momento conocería el sector agrario al señor conseller.

Esta propuesta de resolución no pretende hablar sobre el contenido del Plan Agrario Valenciano, entre otras cosas porque no está a disposición del grupo mayoritario de la oposición en estos momentos. Precisamente ese es el camino en el que sí que va dirigida esta propuesta de resolución, y yo ruego a sus señorías que presten atención a las siguientes palabras: "El Programa Agrario Valenciano 1994-2000 será remitido para su estudio, análisis y aportaciones que crean pertinentes a todos los grupos políticos del arco parlamentario, así como a las organizaciones profesionales agrarias, de forma que el consenso en la concreción práctica, tanto en la acción legislativa como de gestión de los recursos públicos que vayan a canalizarse en el sector agro-alimentario, sea el mayor posible". ¿Sabén ustedes de quien son estas palabras? Del señor conseller de Agricultura en respuesta a una pregunta formulada por mí con fecha 17 de noviembre.

Pues bien, con anterioridad, el día 20 de octubre tuvimos una comparecencia aquí del señor conseller, esbozó el programa. Con fecha de noviembre nos dice que nos lo va a remitir a los grupos y a las organizaciones profesionales agrarias. Se aprueba por el Consell, y el programa no llega ni a las organizaciones agrarias ni a los grupos parlamentarios, y eso es lo más grave, que en el debate presupuestario vuelve a salir este tema y el portavoz socialista, que me replicó a una de mis propuestas de resolución, también volvió a incidir que rápidamente sería mandado a los grupos parlamentarios y a las organizaciones profesionales agrarias.

Tres incumplimientos en uno, y no contento con ello el Consell aprueba la semana pasada un decreto, un decreto denominado Decreto de explotaciones agrarias preferentes, que desarrolla precisamente, o viene a desarrollar precisamente uno de los aspectos del Plan agrario valenciano, y vuelve a no consultar a las organizaciones agrarias, y vuelve a no consultar a los grupos parlamentarios. Esta concepción que parece tener el señor conseller de Agricultura es la que intentamos corregir con esta propuesta de resolución.

Las organizaciones agrarias hay que entenderlas como únicos, y vuelvo a repetir, únicos representantes de los agricultores valencianos, y en esta Cámara hay que comprender que estamos como representantes de la soberanía del pueblo valenciano, y dentro de ese pueblo valenciano también de los agricultores valencianos. Luego que no se pretenda arrogar el conseller de Agricultura solamente que la agricultura es él, porque están los representantes de los agricultores, digamos los representantes socio-económicos, y aquí sus representantes políticos, y que de verdad cumpla sus propias palabras. No solamente sus propias palabras, las propias determinaciones de esta Cámara, y precisamente leo ante sus señorías la propuesta de resolución: "Las Cortes Valencianas instan al Consell para que cuantas medidas de tipo normativo adopte el conseller de Agricultura, Pesca y Alimentación para el desarrollo del Programa Agrario Valenciano 1994-200 sean previamente consultadas, debatidas, y en su caso consensuadas, con las organizaciones profesionales agrarias, y con los grupos parlamentarios representados en esta Cámara."

Creo que es un deseo que en aras de la democracia, en aras del campo valenciano, y en aras de que las medidas que se

tomen para ese campo valenciano sean las adecuadas, creo que sus señorías deben responder con el voto afirmativo a esta propuesta de resolución.

Muchas gracias, señor presidente.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Gómez.

Senyor Garcés.

El señor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyor diputats.

Ens trobem davant una proposta de resolució que és especialment curiosa per l'equívoc intrínsec que hi ha en ella. Una confusió manifestada també en les paraules del senyor diputat, Gómez Guarner. Confusió enorme entre el que és governar i el que és legislar. Entre el que és tasca normativa pròpia d'un govern, i el que és tasca de recerca del màxim de base, de recolzament o d'atenció als interessos majoritaris d'un sector, en este cas de l'agricultura.

Jo veig una confusió enorme en els plantejaments, que està concretada eixa confusió en la proposta de resolució que es fa, al dir que prèviament a qualsevol mesura de tipus normatiu el Consell d'Agricultura ha de consultar als grups parlamentaris. Jo crec que eixa és una expressió literal, estic llegint literalment el que diu la proposta de resolució, és perfectament inadmissible, és dir, és impossible que ací estes Corts, o almenys que el Grup Socialista aprobe els termes d'aquesta resolució que diuen que el Consell d'Agricultura, prèviament a qualsevol mesura de tipus normatiu, consulte als grups parlamentaris. És dir, això és anular la capacitat de govern, i això és confondre les instàncies de govern executives amb les instàncies legislatives.

I un segon àmbit de debat possible al voltant d'esta proposta de resolució és quin sentit, o quina significació té el que mesures concretes que des de la Conselleria de Agricultura, o des d'este parlament pugam prendre, i que afecten, naturalment, al sector agrari, el significat de la consulta o de l'anàlisi, o de la reflexió conjunta amb les organitzacions professionals agràries, o amb tot el teixit organització que pugua haver en el propi sector agrari.

Jo he manifestat en reiterades ocasions que el Grup Socialista és totalment partidari del màxim de diàleg, del màxim d'enteniment amb les organitzacions professionals agràries i tots aquells sectors organitzats que tenen alguna cosa que dir en matèria agropecuària, però d'aquí a pensar que no es pot prendre cap mesura sense comptar, no en la opinió sinó en l'acord, són nivells molt diferenciats que no podem acceptar.

Per tant, insistint en la necessitat del més ample diàleg, de la més ampla consulta, de la més ampla reflexió comuna, i que les mesures nostres responguen realment als problemes, als interessos del camp valencià, crec que la formulació de la proposta de resolució presentada pel Grup Popular és inadmissible.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.

Senyor Gómez.

El señor Gómez Guarner:

Gracias, señor presidente.

Señor Garcés, me tiene que hacer en su grupo un monumento al mártir. Que sea usted el que defiende la no participación de las organizaciones agrarias cuando siempre las ha defendido. Que sea usted el que me venga a decir que por qué consultar antes a las organizaciones agrarias cuando usted nos

ha presentado aquí medidas en ese sentido. Que sea usted cuando es uno de los asesores o consejeros de una organización agraria. ¡Qué papelón les toca hacer! ¡Qué papelón le toca hacer! Lo ha hecho antes en una propuesta de resolución y ahora en ésta, cuando es firme, y yo lo sé, firme partidario de esta propuesta de resolución.

¿Qué significación tiene?, pregunta usted; pues que no se meta la pata y se elaboren churros como se están metiendo patas y se están elaborando churros. Plan agrario valenciano 1994-2000, un plan que ya de por sí es pretencioso porque ya supone el señor conseller de Agricultura que estará sentadito donde está más allá de 1995, primer punto. Segundo punto, plan totalmente, totalmente rechazado por todas las organizaciones agrarias. Decreto de explotaciones agrarias preferentes la semana pasada, señor Garcés; ni una sola organización agraria ha dado su voto favorable a ese decreto, ni una, incluida la que usted es asesor o consejero, incluida.

¿Qué es lo que pretendemos? Que no se meta la pata, que no se elaboren churros, que no se esté lejos de la realidad del campo valenciano, eso es lo que pretendemos. Y una reflexión, por mucho que le pase la nota el señor conseller en este momento; y una reflexión: ¿usted cree que no es importante un Programa valenciano 1994-2000 para ser, por lo menos, hablado con los grupos parlamentarios o con las organizaciones agrarias? ¿Usted cree que es de recibo que el señor conseller que firma una pregunta diciendo que nos remitirá en noviembre el Programa agrario valenciano a fecha de hoy no lo tenga el grupo mayoritario de la oposición? ¿Usted cree que eso es de recibo? Es lamentable, señor Garcés. Es completamente lamentable, y fuera de toda ética y cortesía parlamentaria, que en la anterior y precedente época en la Conselleria de Agricultura se tenía, y lo sabía usted, que cuando había una normativa, tratábase de lo que fuera, primero era remitida a las organizaciones agrarias y a los grupos parlamentarios y nos sentábamos a hablarla.

El senyor vice-president primer:

Senyor Gómez.

El senyor Gómez Guarner:

Acabo.

¿Y sabe por qué? ¿Sabe por qué ocurre eso? y acabo, señor presidente, porque el nuevo conseller de Agricultura piensa que es o bien el "rey Sol" de la agricultura valenciana: "yo soy la agricultura valenciana", o si por eso de torear con la izquierda le sale mal lo del rey, podría ser el "Juan Palomo" de la agricultura valenciana, "yo me lo guiso, yo me lo como".

Gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Gómez.
Senyor Garcés.

El senyor Garcés i Ramón:

Gràcies, senyor president.

No sé com repetir els conceptes per tal que siguen més intel·ligibles, probablement hi haja dificultat de comunicació en esta temàtica, perquè en tot el comportament que s'està tenint per part del Grup Parlamentari Socialista, i per part del Govern Valencià, Conselleria d'Agricultura, en allò que significa expressió d'interessos, en allò que significa recollir voluntats, en allò que significa conèixer les opinions diverses que hi ha sobre els problemes, jo crec que s'està fent de la millor de les maneres. S'està obrint els ulls i les orelles a la realitat, perquè es vol donar resposta als problemes.

Ací hi ha al·lusions molt directes que, naturalment jo com

a portaveu en aquest camp agrari no puc deixar de passar, que no són certes. Vosté comença dient "frenètica activitat del conseller pasejant-se tots els pobles del país valencià". Precisament això no és ni frenètica activitat del conseller, ni és negatiu que s'estiga en tots els pobles del País Valencià per a conèixer la realitat i explicar el que són les actuacions que es fan. Al contrari. Això és una cosa positiva.

La política agrària valenciana, el Programa agrari valencià ha sigut producte d'una compareixença i un debat amplíssim en aquest Ple. Hi ha centenars de folis explicant els conceptes, les prioritats, els objectius, etcètera, etcètera.

En particular, vosté i jo hem debatut...

El senyor vice-president primer:

Senyor Garcés, acabe.

El senyor Garcés Ramón:

Acabe ja, senyor president.

Hem debatut en moltes ocasions eixos continguts.

Per tant, no hi ha res estrany, més que la seua confusió entre instància de Govern i instància legislativa, entre grups parlamentaris i conselleries. I eixa confusió, mentre vosté no la desfàça, segurament hi haurà una comunicació en aquest nivell.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Garcés.

Votem la proposta de resolució 25.354. Comença la votació. Per 22 vots a favor, 36 en contra i 1 abstenció és rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució 25.350 del Grup Popular.
Senyor Quirós.

El senyor Quirós Palau:

Con la venia, señor presidente.

Señoras y señores diputados, vamos a repetir una vez más la defensa de una propuesta que en su día fue rechazada por esta Cámara, pero que esperamos que con el paso del tiempo y con el cambio de las circunstancias se valore nuevamente la transcendencia de la misma.

Estamos refiriéndonos a una inversión que se va a hacer a lo largo de los 15 próximos años y que condicionará globalmente una inversión de acceso hasta unos 58 billones de pesetas. Hablamos de los fondos Feder, Fondo de Desarrollo Regional, del Plan director de infraestructuras, etcétera, etcétera.

Y, ¿qué es lo que pedimos nosotros? Pedimos simplemente que no se repita el error que ocurrió cuando al plan director de infraestructuras del año 84-91, más tarde modificado por el 89-93, más tarde modificado por el célebre Plan Felipe, por las mejoras del Plan Felipe, etcétera, etcétera, y hoy en día ya trasladado al puente de carreteras, no cometamos el error de no llevar un proyecto claro, consensuado, concreto, definido, que todas las fuerzas políticas representadas en este parlamento respaldáramos para aquel conseller que llevara la representación del Gobierno valenciano a la negociación global de los grandes proyectos que van a beneficiar al país, a toda la nación española, tengan una amplia repercusión de beneficios hacia la Comunidad Valenciana. Esto no puede verse nunca como un equilibrio de fuerzas de un partido en el gobierno, sino más bien como el tira y afloja, como la defensa de intereses globales y colectivos de una comunidad.

Téngase en cuenta que estamos hablando de 15 años de futuro, y que el error de quedarnos descolgados de ese futuro significará retraso y significará sumisión a aquellos que tengan los poderes de control de las decisiones.

Nuestro pueblo, en definitiva, arrastra un proceso de desindustrialización muy serio. Se ve claramente en los índices de consumo de energía. Aquel proceso que se inició en el año 80 y que terminó en el 84 por el desmantelamiento de Altos Hornos de Sagunto, que significó el descenso de consumo de 250.000 toneladas equivalentes de petróleo anual, 250.000 toneladas, no se ha vuelto a recuperar, hemos bajado siete puntos de consumo industrial, siete puntos, y hemos subido nueve puntos simplemente en la estructura de transporte.

Pensamos que esto es nada menos lo que nos vamos a ventilar: un Plan general de carreteras, un Plan de transportes ferroviarios, de transportes en las grandes ciudades, de puertos, de aeropuertos, de obras hidráulicas, de modernización de infraestructuras de la comunicación, un Plan anual de seguridad vial, actuaciones en la costa, un proyecto de mejora de inversiones I+D, un plan de transportes interurbano, saneamiento, vivienda, etcétera, etcétera. Todo esto, este proyecto global es el que hemos de sentarnos y defender en esta Cámara.

Nosotros solicitamos que por parte del Gobierno de la Generalitat se someta a la aprobación, a la discusión, al debate en esta Cámara de cuantos proyectos configuren la globalidad del Plan director de infraestructuras, y después de ser debatido aquí, de ser consensuado si fuera posible, se traslade a través del Gobierno de la Generalitat Valenciana hasta la esfera de discusión de todas las comunidades y, en definitiva, a la opinión del consejo de ministros y al parlamento nacional.

Esto es ni más ni menos que cumplir el artículo constitucional 131.2. Esto es lo que nosotros deseábamos traer a esta Cámara tras el período de reflexión necesario que desde el mes de febrero del año pasado no se había debatido.

Esperamos que sin más necesidad de argumentación, puesto que esta es la última intervención que tenemos, sea una oportunidad de preparar el futuro, como se decía muy bien aquí por parte del presidente de la Generalitat; pedía consenso, pedía colaboración y pedía grandes proyectos de futuro para el desarrollo justo de esta Comunidad.

Estamos dispuestos a aportar nuestras ideas, a aportar nuestros proyectos, a aportar nuestra colaboración, simplemente en un esfuerzo de beneficio para el pueblo valenciano en el momento que estamos sentando las bases de su proyecto de futuro.

Esperamos que sea recibido favorablemente por parte del Gobierno de la Generalitat, no tiene nada de partidismo, simplemente tiene la necesidad de un hecho elemental en la democracia; el debate público del proyecto colectivo; nosotros representamos un grupo de ciudadanos amplio, muy amplio, cada día más amplio, y téngase en cuenta que esos grandes proyectos se van a desarrollar en un período temporal que es de suponer que habrá alternancias en los gobiernos que tengan las responsabilidades de los distintos gobiernos autonómicos y del gobierno de la nación.

Bueno sería que ese gran proyecto lo selláramos, lo blindásemos, lo garantizásemos para que gobernara quien gobernara en un país de escaso capital, de pocos recursos económicos, no tuviéramos que ir adelante y atrás, con derroches, con modificaciones, en definitiva con encarecimientos indeseados. El poco dinero que disponemos en este país nos exige ser muy serios, muy rigurosos, y garantizar con mucha seriedad precisamente esas inversiones para nunca tener que modificarlas y dejarlas a albur del estilo del gobernante de turno.

Muchas gracias, señor presidente.

Muchas gracias, señores diputados.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Quirós.

Senyor Nebot.

El senyor Nebot Monzonís:

Molt excel·lent president.

Senyories.

Señor Quirós, con el rigor que le caracteriza ha hecho usted una exposición que compartimos en parte, y compartimos porque en esta Cámara reiteradamente se han debatido prácticamente todo el enunciado que su señoría ha efectuado aquí.

En este Cámara hemos hablado de la mejora de nuestros ferrocarriles, del corredor del Mediterráneo, de la alta velocidad, de la velocidad alta, de las carreteras de las autovías del Plan hidrológico nacional, del saneamiento de las aguas potables, de las comisiones de... etcétera. Y, por tanto, este tema se ha debatido aquí.

Quiero decirle que la propuesta de la Generalitat en cuanto a las deficiencias y el progreso que nos va a comportar el asumir nuestras propuestas en el PDI significa que estamos en la misma honda. Esas propuestas se han trasladado al gobierno del Estado a través de la comisión que el Moptma tiene establecida la comisión de infraestructuras; muchas de ellas se han asumido en el plan puente; quiere decir que estarán en un procedimiento adelantado a lo que será el PDI; y también quiero recordarle que el Plan Director de Infraestructuras es un documento cuya redacción compete al gobierno de la nación. Por tanto, el debate está garantizado que será público y colectivo como usted muy bien ha señalado aquí, porque una vez presentado ese documento por el gobierno de la nación será aprobado en las Cortes Generales y ahí se efectuará el debate, con representantes de todo el Estado para poder debatir como un plan de ese calibre se merece.

Sabe usted muy bien también que ha pedido un imposible. En un plan de estas características es imposible que no surjan modificaciones y, por tanto, quiero adelantarme a las críticas que se puedan efectuar, no creo que el proceso del PDI de 15 años que usted ha dicho..., pues, comporta que tenga que sufrir modificaciones; cualquier proyecto de relativa importancia debe y sufre modificaciones y, por tanto, es un tema de menor importancia, el que pueda adaptarse a las circunstancias, no al capricho del gobernante de turno, sino a las circunstancias que ese momento deba tener un plan de estas características.

Por tanto, yo creo, señoría, que estamos comentando el mismo tema. El Gobierno valenciano ha presentado sus propuestas al PDI, y cuando el Estado tenga redactado el plan se discutirá en el gobierno del Estado donde estamos representados todos los ciudadanos de este país.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Senyor Quirós.

El senyor Quirós Palau:

Muchas gracias, señor presidente.

Muchas gracias, señor Nebot.

Indiscutiblemente no estamos de acuerdo en todo, estamos en parte de acuerdo, porque usted acaba de decir algo que a mí me ha preocupado profundamente. El Gobierno de la Generalitat no representa... representa lo que representa, lo que representa a estas Cortes no lo puede suplir él.

Mire usted, ¿me podría concretar el PDI qué contiene de aspiración valenciana, en proyecto global? Lo que yo estoy acusando aquí es la falta de globalidad de proyecto; a salto de mata hemos hablado. Mire usted, hay cuatro propuestas respaldadas por estas Cortes sobre el tren de alta velocidad, contradictorias y absurdamente irrealizables. Hay cuatro. Ustedes, ¿qué han pedido al PDI? Es lo que yo pido. Y ante estas cáma-

ras deberían hacernos un balance. Y aquí es donde se debe debatir la propuesta que va a debatirse luego en Madrid.

O sea, para qué queremos la autonomía si no tenemos la oportunidad de opinar. Las Cortes Valencianas no pueden hacer dejación de lo que la Constitución le da. Nosotros debemos proponer un modelo y ese modelo se recoge o se rechaza, pero nosotros tenemos que tener un modelo. El problema es que tal y como ustedes van a tramitar las peticiones del plan director de infraestructura no hay ningún modelo global; irá como en realidad en este momento está: a salto de mata. Vamos a ver, ¿qué tenemos de la Nacional III? ¿Qué tenemos de la 332? Estoy hablando del plan anterior. ¿Qué tenemos de la 340? ¿Qué tenemos de comunicaciones ferroviarias? ¿Qué tenemos de plan de costas? ¿Cómo funcionan nuestros aeropuertos? Ustedes no supieron qué pedir. Y para evitar ese grave error de que pase la oportunidad de pedir en el momento que hay que pedir, con un gran proyecto... Mire, los catalanes sí que saben lo que han de pedir, los vascos sí que saben lo que han de pedir, y nosotros vamos a ir a que se debata en las Cortes un proyecto que ni siquiera sabemos cuál es.

Estas Cortes tienen la necesidad de saber y ustedes tienen la obligación de hacer saber a estas Cortes lo que van a pedir en Madrid. Y estas Cortes tienen que debatir esa solicitud y respaldarla, rechazarla, valorarla o modificarla; y lo que no se puede hacer es que ustedes hasta este momento no hayan dicho aquí lo que van a pedir para un proyecto de 15 años, caballeros, eso es un escándalo, realmente es una mala interpretación del poder.

Y lamento terminar, esta es mi última intervención, se me ha hurtado lo más importante, la posibilidad que se averiguara qué pasaba en el PSV en cumplimiento de una ley que estas Cortes crearon, la Ley de cooperativas.

(Ocupa la presidencia el Molt Excel·lent Senyor Antoni Garcia i Miralles.)

El senyor president:

Señor Quirós, le ruego termine.

El senyor Quirós Palau:

Perdone, señor presidente.

Me he quejado y me he lamentado. Ese lamento puede ser respondido adecuadamente con la digna representación que aquí hay de parlamentarios que sabrán darle el correctivo merecido.

Muchas gracias.

El senyor president:

Señor Nebot, tiene la palabra.

El senyor Nebot Monzonís:

Moltes gràcies, senyor president. Senyories.

Señor Quirós. El Plan Director de Infraestructuras es un Plan del Gobierno del Estado, del Gobierno del Estado. La Generalidad todavía no ha realizado un plan global de infraestructuras. Cuando la Generalidad realice su propio Plan de infraestructuras de esta propia Comunidad, porque usted sabe que tenemos la Ley de Ordenación del Territorio, que habla de planes de carácter sectorial, y ese es el modelo que la Generalidad ha usado, planes de carácter sectorial, plan de carreteras, plan de puertos, y ese es nuestro campo de actuación. Ese es nuestro campo. Y nuestra política está reflejada en ese documento. Se lo volveré a recordar.

La Generalidad ha presentado en la Comisión de Infraestructuras del Moptma todas sus peticiones, todas, las que tantas veces se han debatido aquí y que usted tiene mecanismos a su alcance para poder llegar a conocer las que se han presen-

tado. No he querido entrar en la redacción de su propuesta de resolución, pero quiero recordarle que, a través del artículo 131.2 de la Constitución, que usted dice: «las demandas que al amparo...» Pues muy bien, mire, señor diputado, el artículo 131.2 de la Constitución el gobierno todavía no lo ha desarrollado, no existe una ley todavía que desarrolle el artículo 131.2 por la cual usted se dice que el gobierno de la Generalidad podrá entrar por ahí. Pues mire, no existe. Y, por tanto, cae por la base. No he querido entrar por ahí. Su propuesta está mal redactada, y por lo tanto he hecho referencia porque usted al final también ha hecho referencia a otros temas. Pero desde el inicio su propia propuesta de resolución está mal redactada y yo he querido corresponder a su cortesía anterior dándole el listado de los objetivos que nosotros hemos discutido aquí y que son los que la Generalidad ha trasladado al Plan de Infraestructuras del Estado. Eso es todo lo que le he dicho antes.

El senyor president:

Pasamos a votación la propuesta de resolución defendida por el señor Martín Quirós. Comienza la votación. Por 22 votos a favor, 39 en contra y 3 abstenciones, queda rechazada.

A continuación, y ya para finalizar...Perdón. Señor Crespo, tiene la palabra para explicar su voto.

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente, señorías, muy brevemente, para anunciar que hemos votado a favor de esta propuesta, puesto que consideramos razonable que las Cortes Valencianas tengan una información más precisa de la gestión de nuestro gobierno al respecto a las infraestructuras que nos atañen. Quisiera indicar que confundir el gobierno con el grupo parlamentario que lo sustenta puede dar lugar a equivocaciones. Nosotros tenemos muy claro que el Gobierno valenciano tiene unas competencias y el del Estado otras, pero todos tenemos competencia de saber lo que se está haciendo, y aquellas cosas que el Estado hace y que nos influye, nosotros debemos saberlas, y aquellas cosas que, aunque el Gobierno valenciano no tenga competencias, pero que quede influido por lo que se haga, debe saberlo.

O sea, competencia no quiere decir conocimiento, e incompetencia —en el sentido de no ser competente— desconocimiento. El conocimiento es algo que complementa la competencia o no competencia de cada cuestión. Y por eso, aunque tal vez la propuesta no haya sido la más hábil, y pueda contener algún error, la votamos. Manifestando nuestro deseo de que seamos dialogantes estas Cortes con el Gobierno valenciano, y el Gobierno valenciano con el Gobierno central.

Nada más y muchísimas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias. Pasamos a la propuesta de resolución que, presentada por el Grupo Mixto con el número 324, ha sido objeto de un acuerdo transaccional. Si no va a intervenir ningún grupo parlamentario, la Presidencia no tiene en este caso ningún inconveniente en dar lectura. *(Pausa.)*

Señor Ansuátegui.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Señor presidente. Por parte de este diputado no hay inconveniente que la Presidencia de lectura, siempre que luego tenga derecho a dar explicación de voto.

(Remors.) Pido la palabra, señor presidente. Gracias. *(Remors.)*

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president. Pregaría a la Presidència ens aclare, si és possible, perquè esta resolució va en este darrer bloc quan

en anteriors blocs —perquè tenen una ordenació de dalt a baix— perquè no s'ha presentat esta resolució i queda per a la última, per a la 12, sent que en la 11 no hi havia cap del grup mixto, ni en la anterior, ni en la 10, ni en la 11. No ho entenc, francament.

El senyor president:

Senyor Maluenda, una qüestió. Primera, no tenim més remei que vore ara la resolució, perquè és una qüestió pràctica. I la segona, probablement, perquè com ha hagut un esforç de consens, hauran estat treballant les seues senyories per arribar a aquest consens. I no ja més res que parlar, senyor Maluenda, jo no puc aclarir-li més.

Senyor Ansuátegui, té la paraula.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente. Señorías, creo que, a pesar de los pesares, es altamente positivo que esta propuesta de resolución, ampliamente consensuada, y no ha sido fácil llegar al consenso, y para llegar a este consenso este diputado tuvo que retirar en su momento la suya, más puntual, más localista, pero no por ello menos importante y trascendente para la provincia de Castellón y para nuestra Comunidad, como es que se elabore una propuesta de actuación en aras de combatir la intrusión marina y la salinización de los acuíferos en determinadas zonas de nuestra Comunidad y, de manera muy concreta, en la Plana de la provincia de Castellón.

Ha sido una propuesta de resolución consensuada con el grupo mayoritario, difícil y que solamente podrá ver sus frutos a través de la ejecución y puesta en marcha de otra propuesta de resolución aprobada ya ampliamente por unanimidad de esta Cámara, como es la que hacía referencia al Plan hidrológico nacional, y que de una manera desafortunada ha levantado polémica y crispación innecesaria.

Y es ahí donde tiene una gran responsabilidad el grupo mayoritario de esta Cámara; por eso acepté retirar mi propuesta de resolución y coger otra más genérica porque la responsabilidad parte del Consell de la Generalitat, pero la gran responsabilidad la tiene el grupo que sustenta al gobierno, no solamente en esta Cámara sino también en el Congreso de Diputados a nivel nacional para que ese Plan hidrológico nacional, que es la única vía de resolver de manera eficaz el problema de la intrusión y la salinización de los acuíferos, sea una

realidad a pesar del mercantilismo político que se hace sobre el mismo, y que solamente con ese plan hidrológico nacional aprobado a nivel nacional va a ser posible resolver este problema, y el problema que tiene la Comunidad Valenciana a este respecto.

Y no valen campañas electoralistas en medios de comunicación, «plan hidrológico, sí, plan hidrológico, no», cabreos infantilistas porque se trae a estas Cortes este tema, cuando resulta, señorías, que a nivel de nuestra Comunidad el tema no está claro, y es preocupante que un cambio de gobierno a nivel del Estado echara o convirtiera en agua de borrajas ese plan hidrológico nacional tan debatido, tan traído a estas Cortes, y tan necesario para nuestra Comunidad, para poner término a la salinización y la intrusión marina en los acuíferos y en el litoral de la Comunidad Valenciana.

Nada más y muchas gracias, señorías.

El senyor president:

No, no, señor Ansuátegui. De lectura para que sepamos...

El senyor Ansuátegui Ramo:

Sí, sí, perdón, perdón, señor presidente. Gracias.

Propuesta de resolución que ha comportado la retirada de la propuesta de resolución número 25.324 del Grupo Parlamentario Mixto. Y dice: «Las Cortes Valencianas instan al gobierno de la Generalitat para que elabore una propuesta de actuación en aras a combatir la intrusión marina y la salinización que sufren los acuíferos de algunos municipios de la Comunidad Valenciana, y en particular de la provincia de Castellón».

Gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ansuátegui. ¿Algún grupo desea consumir un turno en contra? *(Pausa.)*

Pasamos a votación la propuesta de resolución en los términos transaccionados. Comienza la votación. Votos a favor, 57, ninguno en contra, ninguna abstención; queda aprobada.

¿Algún grupo desea explicar su voto? *(Pausa.)*

Pues muchísimas gracias. Il.lustres senyors diputats, és closa la sessió.

(S'alça la sessió a les 14 hores i 9 minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. La subscripció és anual. El període de subscripció finalitza el 31 de desembre de cada any. Les altes que es produeixen durant l'any, es comptaran, a efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre-natural, qualsevulla que siga la data de subscripció dins del trimestre.
2. L'enviament dels butlletins començarà una vegada s'haja rebut l'import corresponent i la targeta de subscripció degudament complimentada.
3. El subscriptor que no renove la subscripció abans del 31 de desembre serà donat de baixa.
4. L'administració del Butlletí pot modificar en qualsevol moment el preu de la subscripció, el qual tindrà efectes per als subscriptors donats d'alta, a partir de la següent renovació de la subscripció.

TARGETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer Núm.

Telèfon Població

Districte postal

Desitja subscriure's al «Butlletí Oficial de les Corts Valencianes», SÍ/NO i al «Diari de Sessions» SÍ/NO (esborre's allò que no procedesca), d'acord amb les condicions adjuntes, a partir del dia de de

Amb aquesta finalitat el dia de de, ingressa al C/C núm. 0010024146 de les Corts Valencianes en el Banc Central-Hispano, urbana plaça de la Mare de Déu (València), entitat 0049, oficina 0781, la quantitat de pessetes, mitjançant ingrés o transferència.

..... de de

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ ANUAL

1. Al Butlletí i Diari de Sessions:	11.750 pessetes
2. Al Butlletí Oficial:	7.000 pessetes
3. Al Diari de Sessions:	5.600 pessetes
4. Números solts:	100 pessetes

CONDICIONES PARA LA SUSCRIPCIÓN

1. La suscripción es anual. El período de suscripción finaliza el 31 de diciembre de cada año. Las altas que se produzcan durante el año se contarán, a efectos de cobro, desde la primera semana de cada trimestre natural, sea cual sea la fecha de suscripción dentro del trimestre.
2. El envío de los boletines comenzará una vez se haya recibido el importe correspondiente y la tarjeta de suscripción debidamente cumplimentada.
3. El suscriptor que no renueve la suscripción antes del 31 de diciembre será dado de baja.
4. La administración del Boletín puede modificar en cualquier momento el precio de la suscripción, el qual tendrá efectos para los suscriptores dados de alta, a partir de la siguiente renovación de la suscripción.

TARJETA DE SUSCRIPCIÓN

Nombre

Calle Núm.

Teléfono Población

Distrito postal

Desea suscribirse al «Boletín Oficial de las Cortes Valencianas», SÍ/NO y al «Diario de Sesiones» SÍ/NO (táchese aquello que no proceda), de acuerdo con las condiciones adjuntas, a partir del día de de

Con esta finalidad el día de de, ingresa en la C/C núm. 0010024146 de las Cortes Valencianas en el Banco Central-Hispano, urbana plaza de la Virgen (Valencia), entidad 0049, oficina 0781, la cantidad de pesetas, mediante ingreso o transferencia.

..... de de

PRECIO DE LA SUSCRIPCIÓN ANUAL

1. Al Boletín y Diario de Sesiones: 11.750 pesetas
2. Al Boletín Oficial: 7.000 pesetas
3. Al Diario de Sesiones: 5.600 pesetas
4. Números sueltos: 100 pesetas

Imprés en paper reciclat

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts,
Palau de Benicarló, plaça de Sant Llorenç, 4. 46003
València. Ap. 22088. Telèfon 387 61 00.

Imprimeix: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4.
46014 València.

ISSN: 1133-2492.

Dip. Leg.: V-1.013-1983.

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES VALENCIANAS

Suscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cor-
tes, Palacio de Benicarló, plaza de San Lorenzo, 4. 46003
Valencia. Ap. 22088. Teléfono 387 61 00.

Imprime: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4.
46014 Valencia.

ISSN: 1133-2492.

Dep. Leg.: V-1.013-1983.